

PRESS CLIPPING

Понедељак 03.01.2011. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

ПЕТИЦИЈОМ КОЧЕ ХРВАТСКУ

Куир, Датум : 3.1.2011, Страна : 2

Коалиција удружења избеглица апелује на избеглице да потпишу петицију којом би се Хрватској забранио улазак у ЕУ док проблеми прогнаних не буду решени

БЕОГРАД - Ако се Коалиција удружења избеглица у Србији пита, Хрватска неће ући у ЕУ!

Председник Коалиције Миодраг Линта каже за Куир да акција прикупљања потписа за петицију којом би се нашим комшијама ускратио улазак у Унију све док се проблеми избеглица не буду решили, напредује добро.

- Немамо тачан број потписника јер ћемо пресек правити тек средином јануара. Акција је почела пре 15 дана, траје до 31. јануара и засад смо задовољни - открива Линта. Он каже да петицију могу потписати сви избегли и прогнани Срби из Хрватске, сви Срби и остали који воде порекло с подручја Хрватске и сви грађани Србије који су пореклом из Србије, али су пре почетка рата радили на територији Хрватске, стекли кућу, викендицу, а то им је одузето или срушено.

- Потписе скупљамо не само у Србији већ и у Црној Гори, БиХ, земљама Европе, Аустралији, Новом Зеланду... Циљ нам је да их прикупимо што више и пошаљемо на неколико адреса: руководством Србије и Хрватске, надлежним институцијама ЕУ, у Вашингтон и Москву, с молбом да се пре потписивања уговора о приступању Хрватске у ЕУ отвори суштински дијалог и да питања права и имовине избеглих буду предмет разговора између Загреба и ЕУ - нагласио је Миодраг Линта, уз коментар да акција није уперена против Републике Хрватске.

ЗАТВАРАЊЕ ИЗБЕГЛИЧКЕ КРИЗЕ

Куир, Датум : 3.1.2011, Страна : 2

БЕОГРАД - Земље региона требало би да до марта заврше заједнички пројекат затварања дуготрајне избегличке кризе, који ће бити усвојен на међународној донаторској конференцији, највероватније половином ове године, изјавио је за Танјуг комесар Владе Србије за избеглице Владимир Цуцић.

Цуцић је навео да су земље региона извршиле попис појединачних потреба и навео да је Србија јасно истакла захтев за збрињавање избеглица који још живе у колективним центрима, оних на граници сиромаштва и који се налазе у стању потребе, што чини око 38.000 породица.

ИЗБЕГЛИЦЕ ДОБИЛЕ СТРУЈУ
Курир, Датум : 3.1.2011, Страна : 14

Засветлела сијалица

КУРШУМЛИЈА - Станари новоизграђене зграде у Куршумлији у коју су трећег новембра усељене избеглице коначно су, 31. децембра, добили струју. Електродистрибуција је згради прикључила струју након што је општина уплатила милион динара за изградњу трафо-станице, како је предвиђено уговором.

Изградњу зграде финансирала је немачка хуманитарна организација АСБ, а општина се обавезала да обезбеди инфраструктуру. Општина, међутим, није испоштовала уговор, па је десет избегличких породица пре скоро два месеца усељено без струје.

МАТЕРИЈАЛ ЗА КУЋЕ

Вечерње Новости, Датум : 4.1.2011, Страна : 5

ШАБАЦ - Десет избегличких и интерно расељених породица у Шапцу добило је грађевински материјал за градњу кућа од Комесаријата за избеглице.

Шабац ће ових дана расписати нови оглас за побољшање услова живота ове категорије становништва.

СПРЕМАЛА БЕСПЛАТНЕ ОБРОКЕ ЗА СИРОМАШНЕ

Блиц – Србија, Датум : 4.1.2011, Страна : 5

Штефица Стефановић, хумана Мајданпечанка

С. ВУКАШИНОВИЋ Мајданпек

Штефица Стефановић (76), само по рођењу није Мајданпечанка, а граду под Старицом припада и представља личност којом се њени суграђани поносе. Више од четири деценије у Црвеном крсту предано је радила најразличитије послове, крв је дала 111 пута, донирала је и коштану срж, помогла у сналажењу и запошљавању готово свих избеглих особа која су кроз овај град прошли, годинама без динара накнаде кувала у народној кухињи, па никога није изненадило када је ове године за све то добила највише општинско признање - Септембарску награду.

Нећете веровати, али мени је та награда важна као да је Нобелова. То је признање мог града, града који волим и у коме ме никада нико није увредио, у коме никада нисам доживела непријатност - каже Штефица откривајући да је реч о узвраћеној љубави која траје више од пола века. Она прича да је после мужевљеве смрти, пре скоро три деценије имала где да оде, али једноставно није могла, Мајданпек је већ постао њен град.

У Црвеном крсту, активна сам од 12. године када смо се као деца утркивали да дрвеним колицима којима се разносила хуманитарна помоћ будемо – вуча. Наставило се на радној акцији Бањалука – Добој, када сам једва пунолетна, похитала да дам крв за нашег повређеног друга - каже Штефице која још увек чува значку коју је том приликом добила, велику ко дугме капута.

За наредних 110 пута добијала је и златне значке које су уредно спаковане са двадесетак других, па и високих државних признања, јер је била активна у свим областима живота, од цивилне заштите до удружења. У време хиперинфлације била је одређена да дели бесплатан хлеб, својевремено са логорашима била у посети Матхаузену, са борцима обилазила значајна историјска места, радила.

Пуно сам тога запамтила, али је од свега најтежи био овај рат и рад са избеглицама којима сам помагала као својима најрођенијима. Кућу сам готово претворила у Црвени крст, радила даноноћно, помагала тим невољницима да се снађу, да дођу до посла - присећа се Штефица. Ова племенита жена објашњава да, упркос позивима родбине из Канаде, Минесоте, Немачке, Босне и Београда, да дође код њих, каже да из Мајданпека једноставно не може да оде.

Како да одем? Овде ме, чини ми се, и птице знају. Ја волим овај град и његове људе - каже жена пуна духа, ведрине и оптимизма.

PRESS CLIPPING

Среда 05.01.2011. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

НЕМА ГЕЈЕВА, АЛИ ИМА БЕСКУЋНИКА

Ало!, Датум : 5.1.2011, Страна : 4

ПОПИС СТАНОВНИШТВА БЕЗ СЕКСУАЛНЕ ОРИЈЕНТАЦИЈЕ

Попис становништва у Србији, који ће бити спроведен између 1. и 15. октобра, за разлику од оног у Хрватској неће обухватити питања која се тичу сексуалне оријентације и истополних бракова. Разлог томе, како су нам објаснили у Републичком заводу за статистику, лежи у томе Србији истополни бракови нису дозвољени законом, као и чињеници да ова питања не спадају у сет обавезних према међународним стандардима.

Ипак, попис ће обухватити и неке нове категорије, попут компјутерске писмености и бескућника. Попис становништва обухвата „класична“ питања о полу, годишту, месту боравка, школској спреми, брачном статусу, броју деце и друга, али ће бити проширен додатним, која би требало да дају веома ширу слику. Ипак, сексуална оријентација није међу њима.

Истополне брачне заједнице у Србији нису дозвољене законом, па се такви подаци ни „de jure“ не могу прикупљати. Такође неће бити ни питања о сексуалној оријентацији. Попис становништва се ради према међународним стандардима, који обухватају обавезних питања, која ћемо проширити новим категоријама попут компјутерске писмености.

Међу новим питањима биће и оних која се тичу средстава путовања на посао или у школу, миграционе карактеристике особа које доселиле у Србију избеглице, повратници из иностранства, они који су дошли у реадмисији...), затим сет питања за лица са посебним потребама, сроднички односи у домаћинству и друга.

А интересантно је што ћемо сада први пут пописом обухватити бескућнике који немају ни сталну ни привремену адресу боравка - објаснили су нам у Републичком статистику.

Антрфиле : Етнички „оптерећен“

Како сазнајемо у Републичком заводу за статистику, упитник ће бити „оптерећен питањима која се тичу етничке статистике“. Како нам је објашњено, ови подаци су веома интересантни не само медијима, већ и самим етничким заједницама, због чега ће им бити поклоњена већа пажња.

ХРВАТИ УКИНУЛИ ИЗБЕГЛИЦЕ

Пресс, Датум : 5.1.2011, Страна : 6

ЗАГРЕБ - У новом попису становништва у Хрватској, који ће бити спроведен од 1. до 28. априла, избачени су појмови „избеглица“, „прогнаник“ и „рат“, а грађани неће морати ни овај пут да се изјасне о народности и вери.

На питање о разлогу досељења у садашње место становања више нису понуђени одговори „рат“ и „политички разлози“, већ „присилна миграција“, а на питање о разлогу одсутности из места пописа не нуде се одговори „прогнаник“ и „избеглица“.

РОК ЗА ПОВРАТАК СРБА

Блиц, Датум : 5.1.2011, Страна : 3

Потпредседник Владе Хрватске Војислав Станимировић изјавио је за бањалучке „Независне новине“ да ће Влада у Загребу половином године одредити нови рок за пријаву повратка Срба који су пре рата имали станарско право, а још нису решили стамбено питање.

“Постоји могућност да то буде у првој трећини године, али је реалније да ће бити после донаторске конференције у вези с избеглицама, која ће у јуну бити одржана у Београду и на којој ће учествовати чланице ЕУ, САД и земље бивше Југославије”, објаснио је Станимировић.

У КРАГУЈЕВЦУ НАЈВЕЋИ ОБИМ СОЦИЈАЛНИХ ДАВАЊА У СРБИЈИ

Данас, Датум : 5.1.2011, Страна : 24

Крагујевац - Иако економско-финансијска криза није мимоишла ни центар Шумадије, издвајања за социјално најугроженије у Крагујевцу ће и ове као и претходних година бити већа него у другим градовима и општинама у Србији. **Надлежни у градској управи тврде да су прошле године социјална давања била на нивоу претходних година, те да је посебна пажња посвећена изградњи станова за избегла и расељена лица и социјално најугроженије житеље Крагујевца као и економско-радном збрињавању особа са инвалидитетом.**

Ове године за социјална давања намењено је око четири одсто градског буџета, односно 270 милиона динара. Током 2011. у Крагујевцу биће изграђена 24 нова стана за избегла и расељена лица и социјално угрожене Крагујевчане, а наставиће се и са социјално-економским збрињавањем особа са инвалидитетом.

PRESS CLIPPING

Понедељак 10.01.2011. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

ДАРОВИ ЗА РАДОСТ

Вечерње Новости, Датум : 8.1.2011, Страна : 18

МАЛИШАНЕ из колективног центра у „Пионирском граду“, јуче је обрадовао Владан Ђукић, градски секретар за социјалну заштиту, поклонивши им божићне пакетиће.

Укупно 17 дечака и девојчица добили су омиљене играчке међу којима су се налазили и фудбалске лопте, слаткиши, омиљени јунаци из цртаћа... Веома сам срећан што и овој деци, чији су родитељи били принуђени да напусте своја огњишта да би сачували породице, могу да пожелим мир, срећу, љубав и благодатање уз божићне пакетиће рекао је Ђукић. Свима њима желим да следећи Божић дочекају под својим кровом.

ПАКЕТИЋЕ ДОБИЛА ДЕЦА ИЗ СЕДАМ КОЛЕКТИВНИХ ЦЕНТАРА

Блиц – Београд, Датум : 8.1.2011, Страна : 2

Деци из седам избегличких колективних центара у Београду Владан Ђукић, градски секретар за социјалну заштиту, поделио је пакетиће. **Пакетиће је добило 80 деце.** Ђукић је приликом посете колективном центру „7.јули“ у Земуну најавио да ће град посебну пажњу посветити избеглим и интерно расељенима, који су до сада били друштвено маргинализовани, а у престоници их има око 80.000. Секретар је поклонима јуче обрадовао и 17 малишана који живе у неформалном колективном центру у „Пионирском граду“.

ЗАТВОРЕНИ КОЛЕКТИВНИ ЦЕНТРИ

Куир, Датум : 9.1.2011, Страна : 14

После 20 година

ЛЕСКОВАЦ - Повереник за интерно расељена и избегла лица Комесаријата за избеглице Игор Коцић изјавио је да је, изградњом зграде за становање у заштићеним условима, у Лесковцу затворен и последњи колективни центар, који се налазио у мотелу „Атина“.

Коцић је навео да је затворено свих пет колективних центара, колико их је било последњих двадесетак година у Лесковцу.

Повереништво за избегла и расељена лица у Лесковцу у прошлој години бавило се проналажењем начина за решавање и других проблема с којима се сусрећу прогнани из Хрватске, Босне и Херцеговине и с Косова и Метохије.

ПОВРАТНИЦИ У ЖАЧ ПРОСЛАВИЛИ БОЖИЋ У НОВИМ КУЋАМА

Политика, Датум : 9.1.2011, Страна : А8

Срби повратници, који су се у село Жач код Истока вратили 28. марта, после десет месеци проведених у шаторима, добили су свој кров над главом. У првом кругу је завршено тринаест кућа и породице су се уселиле 27. децембра, пренео је КИМ радио.

Један од повратника, Драгољуб Јефтић, рекао је да су сви веома срећни и узбуђени јер су празнике прославили у својим домовима.

„Пресрећни смо. Осећај је невероватан, не могу да опишем, после толико времена ми опет имамо кров над главом. Прославили смо Божић у својим кућама, са својим најближима”, казао је Јефтић. Он је истакао да су повратници позвали свештеника из Осојана Милоша Вучића, који је освештао њихове нове куће.

ПЕТИЦИЈА ЗА ПРАВА СРБА

Преглед, Датум : 10.1.2011, Страна : 5

У Србији и још 27 земаља у току је акција прикупљања потписа за имовинска, станарска и друга стечена права Срба у Хрватској, која ће трајати до 31. јануара, подсетио је јуче председник Коалиције избегличких удружења Миодраг Линта.

Он је изјавио Танјугу да право на потписивање петиције имају избеглице, затим потомци Срба из Хрватске и сви други грађани Србије који у тој држави имају било какву узурпирану, или незаконито одузету имовину. Ова акција треба да оснажи петицију коју је крајем октобра прихватило 100 избегличких удружења и завичајних клубова Срба из Хрватске. Петицијом се од влада водећих западних земаља, УН, ОЕБС-а, европских институција и челника тражи да не дозволе да Хрватска потпише уговор о уласку у ЕУ док не испоштује сва права избеглих Срба.

Потписивање петиције почело је 15. децембра, а како је објаснио Линта, одзив људи којима су у Хрватској ускраћена права, веома је добар. „Већина је спремна да потпише петицију, али је проблем доћи до свих“, објаснио је Линта и позвао волонтере да помогну у прикупљању потписа у свом окружењу.

Заинтересовани за потписивање петиције треба да се обрате Коалицији удружења избеглица, Улица краљице Марије 47/2 у Београду, или на телефоне: 381/ 011 382-0250; 381/ 063 768-6837.

На интернет сајту Коалиције могу наћи формуларе не само за Србију, већ и Републику Српску, односно БиХ, као и 21 европску земљу, затим САД, Канаду, Аустралију и Нови Зеланд. Избегли и изгнани Срби поред личних података наводе, општину и град у Хрватској где су живели, где су радили и имали имовину у Хрватској, а потомци Срба из Хрватске наводе и општину и град где сада живе, објаснио је Линта.

ПАКЕТИЋИ

Вечерње Новости, Датум : 10.1.2011, Страна : 30

КУРШУМЛИЈА - Удружење расељених Срба са Космета „Видовдан“ поделило је основцима пакетиће, а Обрен Анђелковић објашњава да је даровано педесетак малишана.

- Захвалност дугујемо Хуманитарној организацији „Мајка девет Југовића“ која, испред Епархије рашко-призренске, нашој деци допрема божићне пакетиће - каже Анђелковић,

напомињући да су поклони стигли ученицима ОШ „Коста Војиновић“, измештене из Подујева.

ПОСЛЕ 11 ГОДИНА ИЗБЕГЛИШТВА ДОБИЛИ СВОЈУ КУЋУ

Блиц – Србија, Датум : 10.1.2011, Страна : 8

Породица Тодоровић из Клине настанила се у селу Кривељ крај Бора

Шесточлана породица Горана Тодоровић (41) живела је у борском насељу Брезоник у простору од 40 квадрата.

И поред тога што су се на неки начин скућили, услови за живот нису били задовољавајући. **Са новом 2011. годином ушли су у нови дом, када су захваљујући бесповратним средствима од 620.000 динара купили кућу у борском селу Кривељ. Конкурисали смо за средства у оквиру пројекта „Помоћ Комесаријату Србије за избеглице намењене интерно расељеним лицима кроз пружање подршке локалним акционим плановима“ за откуп домаћинства са окућницом и купили кућу у Кривељу.** Наша шесточлана породица живи од социјалне помоћи и дечјег додатка, што скупа месечно износи око 17.000 динара.

Тешко је, највише задовољити потребе деце, јер комплет уџбеника за једно дете износи осам хиљада динара, а посла нема. Не радимо ни ја ни супруга. Повремено кад је сезона надничим за још неку пару више, али до сталног запослења тешко је доћи иако сам конкурисао на многа места. На Косову сам радио при резервном саставу МУП-а две и по године и пре тога и за КБ „Малижман“ у Клини, а сада се некако сналазимо и преживљавамо - каже Тодоровић родом из села Јошанице општине Клина који је пре 12 година са породицом пребегао са Косова. Супруга Биљана (37) води рачуна о сину и три ћерке, а Стефан (14), Сања (13), Јелена (12) и најмлађа Анђела (9) са нестрпљењем очекују полазак у нову школу ОШ „Ђура Јакшић“ у Кривељу.

Сви су добри ђаци, Стефан воли историју, Сања физику, а Јелена највише биологију и, како кажу, већ су се привикли на живот у овим крајевима имају другаре и очекују да упознају још доста нових другова у разреду када крену у нову школу.

Породицама које су добиле бесповратна средства за откуп кућа са окућницом биће додељен и пакет грађевинског материјала у вредности од по 80.000 динара за адаптацију објеката које су купили.

У прошлој години шест интерно расељених породица са Космета добило је кров над главом. Породице су се уселиле у куће у борским селима Шарбановац, Кривељ, код Бањског поља и Брестовачке бање.

ПРОТИВ ПОПИСА НА КОСОВУ

Вечерње Новости, Датум : 10.1.2011, Страна : 4

Србија би свим политичким средствима требало да се успротиви плану да власти у Приштини пописују Србе на Косову, сматра државни секретар Оливер Ивановић. Велики број протераних Срба неће бити обухваћен пописом на Косову, упозорава Ивановић.

Ивановић је рекао да одлуку о евентуалном попису српског становништва на Космету треба да донесе Влада Србије и подсетио да су Албанци бојкотовали попис становништва који је 1991. године организовао Београд, тако да се само процењује колико косовских Албанаца живи у јужној српској покрајини.

- Ово ће бити први попис после сукоба на Косову. Мислим да ће се догодити да велики број Срба неће хтети да се попише, па ће Албанци сада процењивати колики је број Срба који овде живе - рекао је државни секретар.

PRESS CLIPPING

Уторак 11.01.2011. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

ГРАДЕ СТАНОВЕ ЗА ИЗБЕГЛИЦЕ И УГРОЖЕНЕ

Пресс, Датум : 11.1.2011, Страна : 14

КЛАДОВО - У Кладову ће ускоро почети изградња стамбеног објекта са 17 станова у које ће бити усељене 14 избегличких и три социјално угрожене породице са територије ове општине. Вредност ових станова је 500.000 долара.

Општина Кладово је обезбедила земљиште, инфраструктуру и све неопходне дозволе, а изградњу финансира влада САД преко свог Бироа за становништво, избеглице и миграцију (БПРМ), а спроводи Дански савет за избеглице.

КУПАЊЕ НА ДВОРИШНОЈ ЧЕСМИ

Дневник, Датум : 11.1.2011, Страна : 10

СТАМБЕНА СТРАТЕГИЈА БИЋЕ УСМЕРЕНА КА СОЦИЈАЛНО УГРОЖЕНИМ ЗРЕЊАНИЦИМА

ЗРЕЊАНИН: Избеглице, расељена лица и Роми, само су неки од оних који имају проблема са нерешеним стамбеним питањем у Зрењанину. Одређени број грађана, и поред завршеног радног века, није успео да се скући, а у истој ситуацији налазе се и самохрани родитељи и инвалиди минулих ратова.

Такође, једна од рањивих друштвених група су и деца без родитељског старања. У прошлој години, на евиденцији Центра за социјални рад у Зрењанину, било је 175 такве деце, од чега је 90-оро смештено у хранитељске породице, где држава плаћа надокнаду до завршетка редовног школовања. А након тога опет остају без решеног стамбеног питања.

Радна група за израду Стамбене стратегије града истиче да ће, осим на њих, у наредном периоду посебна пажња бити усмерена и на ромску популацију, због општих, лоших услова становања, дивље изграђених објеката, који су при томе неприкладни за живот. У граду на Бегеју постоје три нехигијенска насеља Рома.

Најстарије је Дудара, у коме има 49 домаћинстава, у просеку са седам чланова. Већина становника прима материјалну помоћ. Насеље нема пут, канализацију и тротоар, док поседује воду, захваљујући систему дворишних чесми, као и електричну мрежу. Насеље је предвиђено за рушење и расељавање, због промене намене простора, али није познато када ће ова намера бити спроведена у дело.

Други нехигијенски квартал је у Сурдучкој улици и сличан је Дударима. Овде су стециште пронашла интерно расељена лица. Укупно броји 145 домаћинстава са просеком од седам чланова. Од инфраструктуре има тврд пут, тротоар, водовод и струју, а недостаје канализациона мрежа. Треће насеље је у Босанској улици са 11 домаћинстава, од по пет чланова. По животним условима оно је на вишем нивоу у односу на претходна два. „Свакако да ће и ова циљна група, у будућим програмима социјалног становања, бити

један од приоритета, како бисмо им створили повољније услове за живот”, поручују из Радне групе за израду Стамбене стратегије.

Зрењанин је минулих година пружио уточиште и великом броју избеглих, прогнаних и расељених лица. Локална самоуправа се кроз наменске програме труди да им трајно реши стамбено питање и побољша услове становања. Један од планова је и да у периоду од 2010. до 2013. године за најмање 30 фамилија обезбеди бесповратну помоћ у грађевинском материјалу за адаптацију старих кућа или завршетак започете градње.

БОЖИЋНИ ПРИЈЕМ У БЕЛОМ ДВОРУ

Данас, Датум : 11.1.2011, Страна : 15

Принц Александар Карађорђевић и принцеза Катарина јуче су организовали традиционални Божични пријем у Белом Двору за децу без родитељског старања из целе Србије, децу са инвалидитетом, ромску децу, децу избеглице и интерно расељену децу и поделили им поклоне. Поклони су обезбеђени захваљујући донаторима из Србије и Грчке, а на пријему су децу забављали аниматори из Чигре.

Принцеза Катарина позвала је малишане да опет посете Бели Двор и виде Краљевски двор у коме они живе.

„То није само наша кућа, то је и ваша кућа такође. Ми смо једна велика породица“, рекла је она.

Епископ шабачки Лаврентије пожелео је деци добродошлицу и „замолио их да буду добра и честита деца“.

„Да будете добри ђаци у школи, да слушате своје родитеље и учитеље, да живите лепо међусобно да се не свађате, да се не тучете. Желимо да будете добра и честита деца. Ви сте наш будући свет, наша нада“, рекао је Лаврентије.

АПЕЛ ЕВРОПИ

Вечерње Новости, Датум : 11.1.2011, Страна : 4

ИЗБЕГЛИЦЕ ИЗ ХРВАТСКЕ

ИЗБЕГЛИЦЕ из Хрватске и сви који су пореклом из ове земље или у њој поседују имовину могу до краја месеца да потпишу петицију, којом се тражи од ЕУ да не потпише са Хрватском споразум о придруживању све док 12 кључних захтева из ове петиције не буде решено.

Потписивање петиције организовале су Асоцијација избегличких удружења и Коалиција удружења избеглица. Потписи грађана биће послати руководством Србије и Хрватске, челницима ЕУ, УН, САД, Русије и Кине.

- Тражимо повратак имовине, обнову порушених кућа или правичну новчану надокнаду, повратак станарских права и једнака права за откуп станова из програма „стамбеног збрињавања“ - каже за „Новости“ Миодраг Линта, председник Коалиције. - На листи захтева су ексхумације и идентификације тела, учешће у процесу приватизације, исплата доспелих а неисплаћених пензија, динарске и девизне штедње и престанак етнички мотивисаних суђења.

ЦВИКЦАНГЛАМА СУ МИ ЧУПАЛИ НОКТЕ!

Ало!, Датум : 11.1.2011, Страна : 8

ИСПОВЕСТ КОСОВСКОГ СРБИНА КОГА СУ МУЧИЛИ ЉУДИ АГИМА ЧЕКУА

Жарко Ђорђевић из косовског села Черкез Садовине, који је пред разним домаћим и страним истражним органима већ осам пута сведочио о шестодневном паклу кроз који је заједно са сином Миланом прошао као заточеник ОВК, своју последњу изјаву на суду за ратне злочине дао је под претњом!?

- Да ми нису запретили казном од 100.000 динара, не бих отишао у Београд да сведочим, јер сам се уверио да су то ћорава посла, од којих ја и моја породица немамо никакве користи. Али пошто немам пара да платим казну, практично сам био приморан да поново прођем кроз пакао који већ 10 година без успеха покушавам да заборавим. Било би ми лакше да о томе не говорим, али мало, мало, па ме нека делегација позове да им испричам како су ме Шиптари мучили - прича Жарко Ђорђевић, који је у родном селу оставио девет хектара обрадиве земље и три куће, а данас са супругом Радмилом (55) живи у 20 квадрата у избегличком кампу у Каленићу.

Средином новембра, у београдском суду за ратне злочине, пред тридесетак страних посматрача, Ђорђевић је последњи пут испричао како су се у јуну 1999. године, непосредно по повлачењу војске Југославије с Косова, шест дана и ноћи на његовом и телима још петорице Срба иживљавале њихове комшије Албанци, обучени у униформи ОВК, који је тада предводио Агим Чеку.

- Тукли су ме на смену, скидали голог и претили да ће ме уштројити, поливали ме мокраћом, терали да певам српске песме, па ме после због тога пребијали моткама и ланцима. Цвикцанглама су ми чупали нокте, ножем убадали у ноге и руке, изводили на стрељање и пуцали изнад главе... Преживео сам прави пакао.

Због тог стравичног шестодневног мучења годинама нисам могао да спавам, а данас имам тешке психофи зичке последице - огорчено прича Ђорђевић.

Из заточеништва су га спасли војници Кфора када их је о месту на коме се налазило логор обавестио његов тада дванаестогодишњи син Милан, кога су мучитељи, после два дана жестоког батињања, ипак пустили на слободу.

- У војној бази „Бондстил“, где су ме пребацили, све време сам био под оружаном присмотром. Један црнац ме је држао на нишану чак и док сам се, сав црн од батина, с поломљеним ребрима, буквално вукао до импровизованог пољског клозета. Одатле сам пребачен у Витину, где сам само уз помоћ супруге прездравио. Једно време сам се заносио да ће моји мучитељи бити кажњени, да ће ми бити враћена имовина коју сам година мукотрпно стицао, да ће ми неко на било који начин надокнадити муке кроз које сам прошао. Данас сам изгубио сваку наду. Чак сам стекао утисак да сви ти људи који су ме испитивали само перверзно уживају у причи о тортури коју сам преживео - разочарано закључује Жарко Ђорђевић.

Антрфиле : Кржави пир на путу до логора

Жарко и његов син Милан били су заробљени 15. јуна надомак њиховог села. Већ на путу до логора војници ОВК су почели свој кржави пир. Пошто су му везали руке, а на главу ставили торбу, мучитељи су Ђорђевића командама, уз громогласан смех, наводили на стабла која би му се нашла на путу. Уколико би застао, уследило би кундачење. У логор који се налазио у селу Врбане, где је настављено иживљавање, несрећни Жарко стигао је већ потпуно кржав, са сломљеним ребрима, носем и обе аркаде.

PRESS CLIPPING

Среда 12.01.2011. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

ПРИВЕДЕН ЗБОГ ШТРАЈКА

Вечерње Новости, Датум : 12.1.2011, Страна : 4

ПРОТЕСТ ИСПРЕД ФОНДАЦИЈЕ ДИВАЦ

ИЗБЕГЛИЦА из Сремске Митровице Милован Гуслов, који је јуче започео штрајк глађу испред Фондације „Дивац“, приведен је на информативни разговор у полицијску станицу Вождовац.

Гуслов је испред Фондације „Дивац“ поручио да ће штрајковати глађу све док му новац који је, према његовим речима, та фондација прикупила у хуманитарној акцији за куповину куће за његову деветочлану породицу, не буде исплаћен. Он је на конференцији за новинаре прошле године рекао да је Дивчева фондација, заједно са листом „Курир“, у емисији „Немогућа мисија“ ТВ Пинк, покренула акцију „Помозимо породицу Гуслов“, а да је од сакупљених пара добио само 400.000 динара. Он процењује да му није исплаћено још 12.000 евра.

„Породица Гуслов никада није била ни у једном програму који је организовао, или у коме је учествовао Фонд „Ана и Владе Дивац“ нити је Фонд икада кроз неку хуманитарну акцију прикупио средства за ову породицу“, саопштено је данас из тог фонда.

РОМИ НЕЋЕ У СЕЛО, ДАЛЕКО ИМ ПОСАО

Политика, Датум : 12.1.2011, Страна : А15

Ромске породице избегле са Косова већ десет година обитавају у „картонском насељу“ поред Лепенице, иако им је крагујевачка управа више пута нудила да се преселе у напуштене сеоске куће

Крагујевац – Десетак кућица од сламе, блата и картонске амбалаже из којих, као по команди, истрчава мноштво босе и запуштене деце – то је прва слика „картонског насеља“ у Крагујевцу, у коме шездесетак Рома, избеглих са Косова, обитава већ десет година. Иако им је градска власт неколико пута нудила бољи смештај у напуштеним сеоским кућама, они су одлучили да остану на ђубришту поред Лепенице.

Испод надвожњака јужне обилазнице нема ни воде, ни струје, али за десетак ромских породица, које су 1999. године протеране из Обилића, свако пресељење значи губитак „посла“ и „стабилних прихода“.

– Идемо по контејнерима, купимо картон, гвожђе... То продајемо, од тога живимо. Није добро што су нам нудили. Далеко је то, у селу да живимо – каже Беким Бериша, отац четворо деце.

Препродаја секундарних сировина и просјачење доносе им минималну зараду. Деца иду у одрпаној и прљавој одећи, питање је како се хране. Воде нема, па се купају у оближњем шахту, одакле узимају и воду за пиће, мада није сигурно да ли је исправна. Струју, такође, немају, а у импровизованим кућицама, које би одувао мало јачи ветар, сијалица засветли тек у поподневним сатима.

– Прикачени смо на бандеру. Увече, кад се упале, имамо светло. Нико нас не дира. И ови из електродистрибуције знају да крадемо струју, али шта да радимо – прича тридесетогодишњи Беким.

Његов рођак Алија Бериша каже да им је живот тежак, поготово деци која су често болесна. Не зна тачно колико деце има у насељу, али тврди да су сва уписана у школу.

– Иду у школу кад могу, кад је лепо време. Кад је овако блатњаво, како ће.

Види какве су им патике. А често су и болесна. Како да платим доктора, јер нисмо нигде ни уписани – вели Алија, отац петоро деце.

До сада су само две ромске породице прихватиле понуђени смештај на селу, у кућама које је градска власт откупила у сарадњи са невладином организацијом „Интер СОС“. Они који су одбили да се преселе кажу да на селу „нема од чега да се живи“, као и да им близина града пружа „веће могућности за посао“.

И надлежнима у градској управи јасно је због чега је већина ромских породица из „картонског насеља“ одбила понуђено решење, али кажу да ће са просјачењем кат-тад морати да се престане. Славица Савелић, чланица Градског већа задужена за социјалну политику, тврди да су локална управа и Комесаријат за избегла и расељена лица учинили све да им обезбеде пристојан живот.

– **Прошле године смо сакупили седам милиона динара за расељавање Рома из „картонског насеља“, али свега су две породице пристале да се преселе у куће које смо откупили. Хтели смо трајно да решимо њихов проблем, уз куће смо им нудили и пластенике, имали смо намеру да им помогнемо и око запослења, али они, једноставно, немају радне навике. Претходно су одбили и смештај у колективним центрима – каже наша саговорница.**

Новац који је град обезбедио за збрињавање избеглих ромских породица још стоји недирнут на рачуну локалне самоуправе. Ако се градња јужне обилазнице настави, уклањање „картонског насеља“ биће неминовно. А да би се у Крагујевцу избегле сцене које су пратиле расељавање Рома испод београдске „Газеле“, Савелићева каже да ће градска управа деловати превентивно и да ће свим породицама још једном понудити пресељење на сеоска домаћинства.

Антрфиле : Посланик ЕУ: Горе услове живота нисам видео

Средином јануара прошле године у посети Крагујевцу био је Швеђанин Уле Лудвингстон, синдикални руководилац у „Волвоу“ и посланик Социјалдемократије у Европском парламенту. Тада је обишао и „картонско насеље“ поред Лепенице:

„Нисам имао слику о квалитету живота Рома у Србији. Обишао сам Јужну Африку, Бразил, али горе услове нисам видео. Преживљавање од минорне социјалне помоћи у дивљим насељима између ђубришта, без струје, воде, путева и санитарних чворова. Деца не би требало да живе у овим условима“, нагласио је Лудвингстон у изјави за медије.

ПРОТЕСТ ИЗБЕГЛИХ И РАСЕЉЕНИХ

Блиц – Србија, Датум : 12.1.2011, Страна : 8

Избегла и расељена лица која су добила стан од града Ниша у насељу Паси пољана протестоваће данас у 12 сати испред зграде у којој се налази кабинет градоначелника Ниша Милоша Симоновића.

Град Ниш је изнајмио социјалне станове породицама које због опште кризе не могу да плаћају кирију која износи 1,60 евра по квадрату. Градска стамбена агенција је утужила 30 породица због неплаћања кирије, а циљ протеста је да се повуку тужбе и да се нове не подносе.

У СРБИЈИ ВИШЕ ОД 2.000 „НЕВИДЉИВИХ”

Данас, Датум : 12.1.2011, Страна : 1

Београд - У Србији живи више од 2.000 „правно невидљивих” лица, међу којима већину чине деца, а тај број се сваког дана повећава. Најчешће је реч о интерно расељеним особама са Косова и Метохије, углавном Ромима, који живе у неформалним насељима и не поседују доказ о рођењу и држављанству, а самим тим се налазе ван система образовања, здравствене и социјалне заштите. Иако најчешће живе у дубоком сиромаштву, „правно невидљива“ лица немају право ни на бесплатну храну у народним кухињама.

Београд - У Србији живи више од 2.000 „правно невидљивих“ лица, међу којима већину чине деца, а тај број се сваког дана повећава. Најчешће је реч о интерно расељеним особама са Косова и Метохије, углавном Ромима, који живе у неформалним насељима и не поседују доказ о рођењу и држављанству, а самим тим се налазе ван система образовања, здравствене и социјалне заштите.

Иако најчешће живе у дубоком сиромаштву, „правно невидљива“ лица немају право ни на бесплатну храну у народним кухињама.

Решавање проблема Рома који немају лична документа један је од стандарда на путу ка придруживању Европској унији, као и једно од питања у упитнику Европске комисије. Међутим, Иванка Костић, извршна директорка невладине организације Праксис, истиче да у нашој земљи не постоји политичка воља за решавање овог проблема.

- Устав свима гарантује право на правну личност, али у нашој земљи не постоје закони који гарантују примену тог уставног начела. **Надлежни органи неће да признају да проблем постоји и тврде да у оквиру садашњег правног оквира постоји решење.** На пример, када је била јавна расправа о процедури доношења Закона о матичним књигама, лично смо указали да нови закон не регулише питање накнадног уписа и тада нам је министар за државну управу и локалну самоуправу Милан Марковић рекао да то треба да буде предмет новог закона. Када смо тражили да то добијемо написмено, он је рекао да је закон у складу са међународним стандардима и да нема потребе да се доносе нови, указује Костићева. Она додаје да су и органи на локалном нивоу у проблемима, јер не постоји јасна процедура по којој би се поступало.

- Након уписа у матичну књигу рођених, они морају да пролазе кроз управни поступак утврђивања држављанства, а ако живе у неформалном насељу, не могу да пријаве

пребивалиште. Ако немају некога код кога могу да се пријаве, они не могу да изваде ни личну карту, истиче Костићева.

Наша саговорница напомиње да важећи закони не нуде решење за особе које су рођене код куће и које не поседују доказе, као и да није предвиђен ни начин на који се у матичне књиге рођених уписују подаци о родитељима који су умрли без икаквих докумената. Као пример Костићева наводи случај Рома Рецепа, који од 2007. године безуспешно покушава да се упише у матичну књигу рођених, а због правних проблема, упис није обављен ни до данас.

Рецепово рођење није било пријављено, јер су га родитељи убрзо напустили, а о њему се до своје смрти бринуо деда по оцу. У међувремену су му умрли и родитељи, а о мајчином постојању није остао никакав писани траг.

- Рецепов захтев за накнадни упис у матичну књигу рођених био је најпре одбачен као непотпун, а након усвајања жалбе Министарство за државну управу и локалну самоуправу вратило је предмет на поновни поступак. Међутим и у поновљеном поступку, надлежни орган управе је Рецепов захтев одбио као неоснован, јер „не постоји потребна документација на основу које се може донети решење о накнадном упису“, као и због тога што Рецеп нема живе и познате рођаке који би могли потврдити податке о његовим родитељима, указује Костићева. Она додаје да нико није „присуствовао“ Рецеповом рођењу, а изјавама сведока, који су имали само „сознање“ о његовом рођењу, надлежни орган „није поклатио веру“.

Антрфиле : Неопходно веће ангажовање Рома

Јован Дамјановић, председник Федерације Рома Србије, каже за наш лист да је у решавању проблема Рома који не поседују лична документа неопходно и веће ангажовање ромских заједница.

- Роми који нису уписани у матичне књиге рођених најчешће су интерно расељена лица са Косова и Метохије и на овај начин не остварују чак ни основна права на лечење и образовање, указује Дамјановић.

ПОЛА МИЛИОНА ГЛАДУЈЕ

Вечерње Новости, Датум : 12.1.2011, Страна : 2

ПРОФ. ДР ГОРДАНА МАТКОВИЋ, САВЕТНИК ПРЕДСЕДНИКА ЗА СОЦИЈАЛНА ПИТАЊА, О СИРОМАШТВУ И ШАНСАМА КОЈЕ НУДИ СТРАТЕГИЈА "СРБИЈА 2020"

Број сиромашних повећао се за 20 одсто у кризи, а 120.000 деце нема ни млеко

КАДА се поређају једна до друге, бројке везане за сиромаштво и стандард у Србији звуче алармантно: око 650.000 људи је испод или на граници сиромаштва, готово 600.000 нема посао, што је за 140.000 више него на почетку кризе. У прошлој години је било преко 100.000 више оних који живе испод линије сиромаштва него у 2009, чак и међу високообразованима има 1,7 одсто сиромашних.

- Сиромаштво се повећава од 2009. Према првим проценама, још више се повећало прошле године. Према проценама за прву половину 2010. године, 650.000 људи не може да задовољи ни најосновније потребе - каже Гордана Матковић, саветница

председника Србије за социјална питања и директор студија социјалне политике у Центру за либерално-демократске студије.

- Шта то значи - да немају ни за хлеб?

- Када се рачуна апсолутно сиромаштво, узимају се критеријуми Светске здравствене организације, у смислу неопходне минималне потрошње хране.

Потребан број калорија "претвара се" у новац, и на то се додају минимални трошкови за комуналије и хигијену. Говорећи у новцу, то је око 8.000 динара за једночлано домаћинство месечно, односно мање од 22.000 динара за четворчлано.

Сви који троше мање од тога, спадају у категорију сиромашних. **На ту бројку додаје се и око 250.000 људи који једва задовољавају основне потребе и врло лако могу да падну "испод црте", што се десило 2010.**

- Колико вам алармантно звучи више од 100.000 новосиромашних?

- Наравно да је бројка велика јер се број сиромашних повећао за 20 одсто током кризе. Неформална економија, у којој је много њих имало основне или додатне приходе, с кризом је стала. Грађевина и пољопривреда, где су радили "на црно", су се одмах нашле на удару. Смањила се и солидарност.

- Ко је најсиромашнији?

- **Као и пре, то је сеоско становништво, мање образовани, незапослени, старији од 65, деца до 14 година и вишечлане породице. Број сиромашних се од 2002. до 2007. преполовио, и смањивао се најбрже баш у тим групама. Али, оне су се, с кризом, као најостељивије, опет нашле "на мети". Да би сада преживели, додатно су смањили трошкове, неки не плаћају струју или комуналије, греју се скупљајући огрев, хране се из својих баштица...**

- Који је најмањи износ новца са којим неко у Србији може да живи?

- Ако породица нема приходе и живи од социјалне помоћи, она од државе добија материјално обезбеђење од десетак хиљада и дечји додатак по детету од 2.000 динара. **Али има и оних који се не пријављују или не могу да се пријаве за социјалну помоћ. Неки немају документа, што је често случај са Ромима са Косова или онима који су враћени у процесу реадмисије.** Има и старих у селима који немају никакву пензију, само окућницу. Доста је старих који не остварују право на помоћ државе, јер имају имовину коју не желе да ставе под хипотеку, или децу која би по закону требало да их издржавају, али то не чине.

- Значи, стари су најсиромашнији у Србији?

- Само старији од 65 година који немају пензију. Код оних који имају пензију, угрожени су породични и пољопривредни пензионери, али остали су мање сиромашни од просека.

- А шта је са децом? Како она живе, чега све морају да се одрекну?

- Она не само да немају играчке или књиге за школу, нити могућност да било где изађу, већ су навикла на исхрану без слаткиша, сокова, сладоледа, воћа, меса, па чак и млека. Њихови родитељи се максимално одричу да би она имала било шта. Носе стару и изношену одећу, немају за ужину. Њих, отприлике, има око 120.000, што је више од петине укупно сиромашних.

- Прошле године смо, осим Украјине, имали највећу инфлацију. Верујете ли да ће ове године бити другачије?

- То није питање веровања, већ одлуке. Рецимо да верујем да би таква одлука требало да буде донета.

- Очекујете ли да се број сиромашних смањи?

- Два су момента која указују да би могло доћи до стагнације сиромаштва у 2011. Први је да се зауставио пораст незапослености, а други је предлог новог закона о социјалној

заштити, који би требало да доведе до значајнијег повећања броја корисника и повећања давања. Очекује се и повећање плата и пензија.

- Министар Љајић је недавно изјавио да би владајуће странке могле због беде да плате цех на изборима?

- Основно питање је да ли људи могу да процене како би се неко други, да је био на власти у условима овакве кризе, са њом изборио. То је питање зрелости бирачког тела и мислим да би било важно да људи покушају да процене разумом, иако у ситуацијама празних стомака често преовлађују емоције.

- Колико власти може да помогне стратегија "Србија 2020"?

- Не доживљавам ту стратегију као предизборни документ. Планирање и стратегије су нормални за сваку породицу, фирму, државу... Документ је рађен по угледу на стратегију "Европа 2020."

- Стратегија планира да се стопа сиромаштва са 17 спусти на 14 одсто. Колико је то реално?

- Реч је о релативном сиромаштву - односно о људима који имају мање од онога што је типично за њихову земљу. У обзир смо узели стопе релативног сиромаштва које предвиђа Европа, али смо истакли да је нама приоритет смањење апсолутног сиромаштва. Да би се сиромаштво смањило, потребно је да имамо инвестиције и покренемо привреду, али и да водимо одговорну социјалну политику која неће дозволити да се неједнакости повећавају.

Антрфиле : МОРАМО ПОМОЋИ РОМИМА

- КАКО тумачите податке да је најмање сиромашна етничка група Мађара, а најсиромашнији су Роми?

- Анализе по етничким групама се раде да би се видело које су групе маргинализоване из етничких разлога. Роми су сигурно у далеко најтежој ситуацији, што није случај само у Србији. Што се тиче Мађара, они напосто живе у оним крајевима земље који су традиционално мање сиромашни. Фокус државе би требало да буде на помоћи Ромима.

НЕЋЕ СЕ ПОДИЗАТИ ГРАНИЦА ЗА ПЕНЗИЈУ

- ХОЋЕ ли бити продужења радног века?

- Животни век се продужава и квалитет живота у старости је све бољи, па је нормално да се ради дуже. Ипак, не мислим да је реално да се до 2020. повећа старосна граница преко 65 година. То не значи да млади неће моћи да се запосле, јер то није директно повезано. Много озбиљнији проблем су они од 55 година који у транзицији остају без посла.

СУДБИНА ЗАЗИДАНА У ЋЕРПИЧ

Вечерње Новости, Датум : 12.1.2011, Страна : 9

ИЗБЕГЛИЦА ИЗ БОСНЕ РАВИОЈЛА ВУЈОВИЋ У НЕВЕРОВАТНО ТЕШКИМ УСЛОВИМА ПОДИЖЕ ДВЕ КЋЕРКЕ И УНУКУ

Кућерак у Качулици код Чачка само што се није срушио. Данима без динара и довољно хране

АКО беде треба одредити адресу, онда је то последњи атар села Качулице крај Чачка.

- Тамо, иза шаше од кукуруза, кроз блато, станују Равиојла и њена деца - показује комшија Новак Вујовић на трошни кућерак од ћерпича с краја претпрошлог века. Испред накривљених врата која шкрипе под ветром, жена у вуненим чарапама и подераном прслуку. Шири руке ка Бојани Јакшић, председници Кола српских сестра из Чачка. С Бојаном, несрећна жена зна, стижу и дарови - одећа и обућа, постељина. А, биће сигурно и хране да деца нешто поједу.

- За Божић сам кувала „празан“ пасуљ, ни парчета меса није било да замирише - тужна је Равиојлина добродошлица.

Иако јој је 55 година, живот и туга је савили. Изгледа као старица. Жуљевитом руком отвара врата од дасака склепане терасе, тужног предворја собичка у којем живи са ћеркама Бојаном (18), Милицом (15) и шестомесечном унуком Јулијом.

- Мала је наша радост и срећа. Она нам даје снагу да живимо - говори несрећна жена док у стиду показује своју муку.

Тешка завеса изнад отвора у соби у којој све четири спавају чува да топлота не „побегне“. Пола зида прекрила влага и буђ, на шпорету лонац с вешом, а са пола преосталог плафона само што не отпадне оронуте греде.

- Стрепимо да нас не убију, док спавамо - каже. - И, пацова се плашимо. После прогона из Сарајева и дуге избегличке муке у Вишеграду, Равиојла Вујовић се пре три године доселила с мужем Миланом и ћеркама на ово запуштено имање покојног свекра. Од сезонских послова скупили су мало пара и почели да зидају кућицу поред старе. Кад је први зид подигао, Милан је пао у кому. Није се будио 52 дана.

- Имао је само 49 година када нас је напустио - каже милујући умрлицу на зиду коју не скида.

Сваког посла Равиојла се прихватала. Брала малине, печурке, чистила сеоска дворишта, садила баште и воћњаке. Петице, које су ћерке доносиле из школе, давале су јој снагу да издржи беду...

- Пошла сам у малине кад ми је Бојана рекла да је трудна и да ће да роди. Зар још једно гладно чељаде? Сузама сам заливала малињак - каже Равиојла.

Преслатку девојчицу отац Слободан Грбовић (20), аутолимар, није дошао да види. Бојана је чула да се оженио и да са новом малолетном женом чека бебу.

- Подржали су ме сви професори и другови из машинско-саобраћајне школе - каже Бојана, која иако млада мајка, једна је од најбољих ученица трећег разреда. - Пружили су ми шансу да наставим школовање. Све што нисам имала, пружићу мом детету. Зато даноноћно учим. Желим да завршим факултет и да се на беду која нам је као клетва и судбина припала, никада не осврнем. Када је беба рођена Равиојла није имала ни за пелену, за ћебенце и флашицу.

- Хвала Бојани Јакшић чија је доброта угрејала наш дом - каже Равиојла. - Донела нам је креветац и сву опрему за бебу. Једина је која на нас мисли.

Антрфиле : РУКА

- БЕДА се надвила над много чачанских породица - каже Бојана Јакшић, председница Кола српских сестара. - Помажемо остављеној деци, старим, болесним, сиромашним, напуштеним. Срећа је да има људи спремних да невољницима пружи. Само је рука која даје - пуна!

PRESS CLIPPING

Четвртак 13.01.2011. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

ИЗБЕГЛИ ТРАЖЕ ДА СЕ ХРВАТСКА НЕ ПРИМИ У ЕУ

Политика, Датум : 13.1.2011, Страна : А8

Коалиција удружења избеглица у Србији затражила је јуче од Европске уније да не потпише уговор са Хрватском о приступању док та земља не испуни своје обавезе према прогнаним Србима. „Нажалост, у садашњој Хрватској Срби се третирају као грађани другог реда и то је разлог због чега апелујемо на ЕУ да не потпише уговор о приступању све док Хрватска не достигне европске стандарде поштовања наших имовинских, станарских, стечених, статусних и других права”, наводи се у саопштењу Коалиције.

Коалиција је навела да је неприхватљиво да стотине хиљада грађана српске националности, који су протерани из Хрватске, не могу да се врате нити да остваре своја елементарна права ни 15 година после рата.

У том удружењу сматрају да је прави интерес свих да Хрватска постане држава у којој ће сви грађани, без обзира на националну и верску припадности, имати иста права и у којој ће се поштовати слобода, једнакост и правда.

Коалиција удружења избеглица изразила је незадовољство због изјаве председника Српског народног већа Милорада Пуповца да петиција прогнаних Срба из Хрватске против чланства те земље у ЕУ није најбољи начин да се реши њихов проблем

ЕДУКАТИВНИ ЦЕНТАР И УЈЕДИЊЕНО ТРЖИШТЕ СА МАЂАРСКОМ

Данас, Датум : 13.1.2011, Страна : 18

У Војводини започела реализација плана о стварању институције образовања одраслих

Суботица - Отварањем кабинета за наставу у оквиру програма за образовање одраслих, који реализује суботичко удружење „Пробитас“, кроз ИПА пројекат „Рука у руци“, заједно са Регионалним центром за образовање из Кечкемета, на неки начин је започела реализација плана о стварању институције образовања одраслих у Војводини, истакао је покрајински секретар за образовање Золтан Јегеш. Иако Србија још нема адекватну законску регулативу, Војводина планира да ове године отвори едукативни центар у Новом Саду уз помоћ Мађарске и на основу њених искустава како би била спремна када Србија крене са пројектом ван институционалног образовања одраслих усклађивањем тог образовног модела са европским стандардима. У Европској унији то један од важних инструмената у повећању запослености, али и у реализовању важног принципа перманентног образовања.

Едукативни центар са више испостава на целој територији Војводине примењивао би образовни програм који је већ усклађен са европским стандардима у Европској унији јер се концепт прави на основу већ постојећег у Мађарској, а један од даљих циљева центра је и стварање уједињеног тржишта.

- Наиме, паралелно са припремом едукативног центра, Влада Војводине ради на формирању заједничког тржишта радне снаге између Србије и Мађарске, на којем би важиле дипломе едукативног центра, који би **пре свега пружао могућност доквалификације или преквалификације радно угроженим групама, као што су лица која су изгубила посао, Роми, женска популација, инвалидне особе и расељена и избегла лица.** То ће бити значајан подстицај запошљавању, али и заинтересованости инвеститора уколико будемо могли да им понудимо стручне профиле који су компатибилни ервопском тржишту - каже Мирослав Васин, секретар за рад и запошљавање Војводине.

Стварање едукативног центра по европском моделу, као и формирање уједињеног тржишта, део су суседског пројекта који уз подршку ЕУ реализују Војводина и Мађарска. Како је напоменуо Золтан Јегеш, помоћ у конципирању едукативних центара Мађарска жели да прошири на читаву Србију.

ОТЕРАЛИ ПА ПОПISУЈУ

Вечерње Новости, Датум : 13.1.2011, Страна : 4

ДРЖАВА ПОРУЧУЈЕ СРБИМА НА КиМ ДА НЕ УЧЕСТВУЈУ У ПОПISУ КОЈИ ОРГАНИЗУЈЕ ПРИШТИНА

Министар Богдановић: Попис само под окриљем Уједињених нација

У ТОКУ су преговори са Саветом Европе да се попис српског становништа на Космету обави под покровитељством Уједињених нација и то на статусно неутралан начин - каже за "Новости" Горан Богдановић, министар за КиМ. Према његовим речима, међународна заједница има разумевања за став Владе Србије да српски народ у нашој јужној покрајини не пописују институције из Приштине.

- Влада Србије неће пристати да косовске институције пописују српски народ на Космету и њихову имовину, јер немамо поверења у њих - објашњава Богдановић став свог министарства и Владе Србије.

А Срби са Косова и Метохије мораће до априла да реше дилему - да ли у кућу да пусте пописиваче које шаљу непризнате косовске власти или послушају Владу Србије и сачекају октобар и попис становништва који организује наш Републички завод за статистику.

Ако буду игнорисали косовски попис, непризната држава могла би да добије чисту етничку слику, али и да "сакрије" права на њихову већ узурпирану имовину. А, ако пристану, сумњају у веродостојност тих резултата. Народ чека инструкције из Београда, чији је став, очигледно јасан.

Поред неповерења у косовске институције, према речима министра Богдановића, овакав попис је неизводљив је и из низа других разлога.

- Осим што не можемо прихватити да се Срби пописују на листићима са ознакама самозване Републике Косово, питање је како би се пописали људи који су били приморани да напусте своје домове на Космету, а и како пописати њихову имовину која је већим делом узурпирана. Како да се попису одазову расељени Срби којима није загарантована слобода кретања пре свега у градовима попут Приштине, Урошевца, Ђаковице, Дечана - пита се Богдановић.

Зато је попис становништва на Косову, како каже, деликатно и сложено питање, које може да буде решено само уз помоћ Уједињених нација. Иако у Закону о попису пише

да би анкетање грађана у јужној покрајини требало да организује Министарство за КиМ, а на терену координира Републички завод за статистику, могло би, тако, да се догоди да цео посао буде у рукама УН.

Антрфиле : ТРИ ДЕЦЕНИЈЕ БЕЗ ДЕМОГРАФСKE СЛИКЕ

СтановниШтво на КиМ није ваљано пописано већ три деценије, јер су Албанци 1991. године бојкотовали, а 2002. изостављени са пописа. Од последњег пописа демографска слика јужне српске покрајине драматично је измењена, па се сви слажу да је изузетно важно прецизно пописати народ и у овом делу земље.

ЗАМКА

преко пописа Приштина покушава да легализује незаконити боравак више од 500.000 грађана Албаније, који су Косово населили након прогона српског и црногорског живља 1999. године" - каже председник Савеза удружења расељених, избеглих и прогнаних у Црној Гори Миленко Јовановић.

PRESS CLIPPING

Петак 14.01.2011. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

ХРВАТСКА ТАЈНИМ СПИСКОВИМА ПЛАШИ СРБЕ

Правда, Датум : 14.1.2011, Страна : 5

КОАЛИЦИЈА УДРУЖЕЊА ИЗБЕГЛИЦА УПОЗОРАВА НА ПОТЕЗЕ ВЛАСТИ У ЗАГРЕБУ

БЕОГРАД – Коалиција удружења избеглица саопштила је да је коначно дошло време да Србија од Хрватске захтева ажуриран, то јест комплетан списак осумњичених, оптужених и осуђених Срба за ратне злочине.

У саопштењу се наводи да је списак од 1.534 лица, који је Хрватска доставила Србији јула прошле године, непотпун, што је признала и министарка правосуђа Србије Снежана Маловић. Коалиција сматра да је неприхватљиво да Хрватска 15 година после рата користи инструмент тајних спискова за застрашивање избеглих и прогнаних Срба, како не би одлазили у места избеглиштва и тражили своја имовинска, стечена и друга права, ради стварања правне несигурности и ограничавања слободе кретања. Србија од Хрватске треба да захтева достављање свих предмета Срба који су осумњичени, оптужени и осуђени Тужилаштву за ратне злочине у Београду, како би се проверила законитост поступка и валидност доказа.

У случају да нема валидних доказа, осумњичени, оптужени и осуђени Срби би одлуком надлежних државних органа Србије били ослобођени, а затим скинути са међународних и националних потерница, и била би им гарантована пуна правна сигурност и слобода кретања. Србија, такође, треба да захтева од Хрватске да коначно престане са праксом привођења Срба на информативне разговоре.

ЖИВОТ У КРАЈЊОЈ РУПИ НА КРАЈУ НИЧЕГА

Данас – Браничево, Датум : 14.1.2011, Страна : 7

Разговор са Жељком Караном, драмским писцем из Костолца, добитником награде „Бранислав Нушић“ за најбољу драму

Жељко Каран, драмски писац из Костолца добитник је награде „Бранислав Нушић“ за 2010. годину које додељује Удружење драмских писаца Србије на основу Анонимног конкурса за оригиналне, необјављене и неигране драмске текстове.

Одлука жирија, којим је председавао Драган Томић, била је једногласна за његову драму „Денериканци“ што Каранов успех чини још већим, тим пре што је међу 48 приспелих радова било и познатих књижевних имена из Србије, Црне Горе и Републике Српске.

Награђеном драмом „Денериканци“ он је поновио успех из претпрошле године („Глиб“) што је успело једино Синиши Ковачевићу (1987-1988) и Миодрагу Илићу (2006- 2007), познатим драмским писцима. и Победити два пута за редом на овако

престижном конкурсy није мала ствар, тим пре што је ваш стаж писца кратак, започет почетком шесте деценије живота.

Осећате ли жал за пропуштеним временом?

- Не, нема жаљења јер то „пропуштено“ време је од мене начинило драмског писца какав јесам сада. Ко зна шта би било да то време није „пропуштено“? Можда бих остао само добар редитељ или... Не бих да нагађам.

Награђене драме „Глиб“ и „Ценериканци“ су тематски различите, да ли је у питању страх од шаблона, клишеа?

- Никако. Драма се јавља у човеку, појединцу. Питање је тренутка када ће је појединац испољити и покренути ланац догађања. Дакле, човек носи у себи драму у сваком историјском тренутку, а историја сама намеће теме, тако да писац може само да бира најбољи историјски тренутак који са собом носи околности у којима би се драма најбоље могла развијати. Поред тога, истина је да се данашњи писац „додворава“ данашњој публици покушавајући да људске драме угради у савременије околности и теме.

Има ли у „Ценериканцима“ аутобиографског обзиром на окружење вашег одрастања и битисања?

- Аутобиографска може бити само атмосфера (Ценериканци је више драма атмосфере него фабуле) коју са дистанце писца посматрам свакодневно. Када бих живео животом мојих јунака, драму вероватно не бих ни приметио. Истина, ведрина духа коју сам удахнуо појединим јунацима, може бити аутобиографска.

Пре две и по деценије као млад редитељ постигли сте велики успех драмом „Опера за три гроша“ Бертолда Брехта. У којој мери је овај писац утицао на ваш начин размишљања?

- Врло сам наклоњен Брехтовом моделу или како неки кажу „кључу“ позоришног израза. Свакако је остварио јак уплив у моје стварање. Драмом Ценериканци отпочињем један благи отклон од тврдог Брехтовог модела - принципа у циљу прилагођавања (под)свести савременог гледаоца затрпаног данашњим аудио-видео медијима. Следећим својим драмама чинићу мало већи отклон ка савременој аудио-визуелизацији зарад садашњег али и будућег гледаоца.

Писац или редитељ, стичем утисак да се они узајамно допуњавају, да нема поларизације?

- Мислите на ту двојицу у мени? - Да, први се расписе а други штрихује реплике. - Шалим се. То изгледа овако: Редитељ савршено контролише писца стално проверавајући функционалност пред савременом публиком, најпре функционалност делова драме у настајању а затим комплетне драме. То може личити на унутарњу борбу ове двојице, међутим ја немам проблема са тим јер ту је и онај трећи у мени - гледалац. Тај је савршен катализатор овој првој двојици. Тако функционише тај савршени троугао.

Удружење драмских писаца Србије по правилу препоручује награђене текстове позоришним кућама, да ли вас је неко у међувремену контактирао?

- Већ одавно препоруке позоришним кућама не пружају много наде савременом српском писцу. Писци у Србији и окружењу сами нуде своје текстове позоришцима, довијајући се на разне начине, а један од бољих начина је у тандему са неким од бољих редитеља. Дакле лично сам понудио Ценериканце у неколико позоришта, што ћу и даље чинити, а од једног позоришта сам добио одговор да је текст узет у читање и разматрање. Прећутаћу назив тог позоришта ради „урока“ (читај пословности).

Постоји ли могућност да Жељко Каран постави своју драму у костолачком, пожаревачком или неком другом позоришту?

- У неком другом позоришту - да. На јесен... И овом приликом ћу прећутати име позоришта ради пословности...

Изнад сваке беде и загађености

Награђена драма „Ценериканци“ има квалитет драмског текста који се са успехом може поставити и одиграти на свакој позоришној сцени у Србији. Јунаци драме: Ђоле, несвршени студент машинства али популарни наставник математике ученицима свих узраста, човек са „шифром“, Аница, Ђолетова дементна мајка која деценијама чека мужа да се врати из рудника, Мими, несвршени студент сликарства, избеглица са Косова, Бојана - БО, Мимијева девојка, таксисткиња, избеглица из Сарајева, Маја, ученица и Ђоле, ученик и репер живе у руинираном и затвореном рудничком насељу у којем млади умиру од рака. Како то писац каже, живе у задњој рупи на крају ничега. Помисао на крај света асоцира на нешто непознато, предалеко, недостижно. Нажалост, у Србији је довољно да се са магистрале скрене неколико километара па да се стигне на крај света, као рецимо до Сењских рудника који се налазе неколико километара у брду иза блиставо уређеног манастира Раваница.

Место у којем живе „Ценериканци“ је некад блистало и својим богатством привлачило раднике и стручњаке из целе бивше Југославије попут Бора и Мајданпека, да би још тада у њега био допремљен канцерогени отров у бурадима који се деценијама сагорева и трује људе...

- Јунаци драме који су рођени у том месту и они који су као избеглице из Босне и са Косова у њему нашли уточиште, сви они би да се домогну магистрале и побегну некуд далеко од сиромаштва, загађености и болештина. У главном су ведрога духа и уверени да ће им то поћи за руком. Говоре модерним жаргоном, узајамно се уважавају и помажу, све у циљу да се радом и личним уздицањем препоруче богатијој и здравијој средини. Већини то полази за руком, а неко извршава самоубиство савладан раком. Тај (избеглица са Косова) својој драгој Бо (избеглица из Сарајева) на папирној кеси оставља последњу поруку: „Збогом и не мисли на мене. Сети ме се понекад. Живи и буди срећна“. Она ће заиста бити срећна, јер затрудни са Ђолетом пошто није могла са несрећним Мимијем.

Надолазећи нови живот је изнад сваке беде и загађености - записао је Драган Томић, председник жирија.

PRESS CLIPPING

Субота 15.01.2011. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

ДОНАЦИЈА ЗА РАСЕЉЕНЕ

Блиц, Датум : 15.1.2011, Страна : 5

ОЕБС

Мисија ОЕБС на Косову дистрибуирала је хуманитарну помоћ за око 150 расељених породица које живе у колективним центрима у региону Косовске Митровице. Донација садржи пакете са средствима за хигијену и најнеопходније лекове.

ПОПИС СРБА НА КОСМЕТУ САМО УЗ УН

Политика, Датум : 15.1.2011, Страна : А6

Срби ће учествовати у попису становништва које у априлу спроводе косовске институције само уколико у српским срединама организацију буде спровеле УН

Срби ће учествовати на попису становништва од 1. до 15. априла на Косову и Метохији само уколико се буде одвијао у оквирима Резолуције 1244 и уколико га у срединама у којима су у већини Срби буде организовала нека агенција УН. У супротном, Влада Србије неће позвати Србе да учествују у попису становништва који организују косовске институције.

Министар за КиМ Горан Богдановић каже за „Политику” да ће од разговора које представници владе воде са званичницима институција ЕУ зависити коначна одлука. Богдановић објашњава да су се представници ЕУ интересовали за став владе и евентуалну помоћ у српским срединама, „нарочито на северу”, поводом предстојећег пописа, који је први попис који ће на Космету бити одржан после три деценије.

„Наш став је потпуно јасан: ми не можемо да прихватимо да попис обављају косовске институције у које српска заједница нема поверење, посебно после избора на којима је било масовне крађе у српским срединама. Можемо само да замислимо како би то изгледало са пописом, који је много важнији него избори”, каже министар и додаје да је на ту тему разговарао и премијер Мирко Цветковић са комесаром за проширење ЕУ Штефаном Филеом.

Косовске власти намеравају да попис спроведу на читавој територији Космета, укључујући и северни део, где српско становништво пружа отпор било каквим иницијативама власти у Приштини.

Богдановић каже да се у првом реду поставља питање критеријума, а један од главних на коме инсистира Београд је да у попис буду укључени и интерно расељени. „У супротном, уколико би искључили више од 200.000 интерно расељених и етничка слика Косова била би промењена”, наглашава Богдановић.

Разговори о овој теми биће настављени наредних дана, а у оптицају су и разне варијанте решења. Из међународне заједнице чак стижу предлози да Албанци ураде попис јужно од Ибра, а институције Србије на северу Косова. „Али ми желимо да кроз разговоре дођемо до свеобухватног решења. Овако испада да међународна заједница, која нама често спочитава да желимо поделу Косова, сада сама дели Косово”, закључује министар за КиМ.

„Они су спомињали аргумент да Албанци неће пописивати дијаспору и да не треба пописивати ни интерно расељене. Ми сматрамо да је то вештачка и ризична паралела. Зна се да Албанци са Косова врло често имају дуплу или вишеструку регистрацију: на Косову, у Македонији, често и у некој трећој земљи”, упозорава саговорник „Политике”.

Последњи свеобухватан попис на територији Косова и Метохије спроведен је 1981. године, 1991. године Албанци су бојкотовали попис, а 2002. године попис у покрајини није спроведен. Овогодишњи попис становништва на територији Србије, који је требало да се обави у априлу, одложен је за октобар ове године.

Снежана Лакчевић, начелник Одељења за попис становништва Републичког завода за статистику, објаснила је да је организација и припрема пописа у покрајини, према Закону о попису, искључиво у надлежности Министарства за Косово и Метохију. „Ми радимо методологију која важи за целу територију Србије, радимо стручни део, а све што се тиче организације у надлежности је тог министарства”, каже Лакчевићева.

На питање како ће попис становништва у октобру Министарство за КиМ организовати на делу Космета јужно од Ибра, министар Богдановић одговара да ће и то зависити од разговора са европским званичницима. „Ми не желимо једнострано да радимо било шта. Свесни смо да у неким срединама, ако немамо договор са међународном заједницом, нећемо моћи да спроведемо попис јужно од Ибра. Али зато сада разговарамо не желећи да било којим потезом или одлуком нашкодимо било коме”, каже Богдановић и закључује да постоје назнаке и добра воља да се предлог Београда прихвати.

Антрфиле : Демографска слика КиМ

Демографска слика Косова се у 20. веку стално мењала. Према подацима власти у Београду, које наводи Танјуг, 1929. године је на Косову било 61 одсто Срба и 39 одсто становника свих осталих националности.

После Другог светског рата комунистички режим СФРЈ је донео закон којим се избеглим српским породицама са Косова забрањује повратак у своје домове. Између 1968. и 1988. године 700 места на Косову постаје потпуно етнички чисто (без Срба).

На попису становништва 1961. забележено је 646.605 Албанаца (67,1 одсто укупног становништва Косова). На попису 1971. године је регистровано 916.168 (73,7 одсто) Албанаца. Попис 1981, спроведен под контролом тадашњих покрајинских власти, забележио је 1.226.736 Албанаца, што је 77,48 одсто тадашњег укупног становништва Косова. Пописом из 1991. године нису обухваћени Албанци, па се процењује на основу података Центра за демографска истраживања у Београду, да је број Албанаца на Косову тада достигао број од 1.407.690 или 78,2 одсто укупног становништва покрајине. Попис из 1961. године бележи 264.604 или 27, 4 одсто Срба на Косову, док је 1991. забележено 214.555 или 11 одсто укупног становништва.

PRESS CLIPPING

Понедељак 17.01.2011. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

ПОПИСИВАЊЕ, ОПТУЖИВАЊЕ, ОБЕЋАВАЊЕ

Политика, Датум : 16.1.2011, Страна : А6

ОВДЕ И ТАМО

Бошко Јакшић

Само наизглед може да се чини да се пописна статистика људи бави само црвеним крвним зрнцима. Као и све овде, али и тамо, у региону, попис становништва је и те како политика.

Резултати устаљеног једнодеценијског ажурирања демографске, економске или социјалне националне слике одређују много важне ствари: утичу на међусобне односе држава, нехотично отварају старе ране, питају зашто изумиремо, упозоравају на неиспуњена обећања.

Шта ће свако у региону добити? Кредибилни статистички извор појединачних података о нашим животима. Свакако. Бројчане потврде етничких чишћења?

Несумњиво. Верски прекомпоноване просторе? Наравно. Уједначавање пописне документације са изборним списковима? Можда.

Онај ко попис буде схватио као нов повод оптуживања и мржње, може да буде задовољан. Да, хладна статистика ће потврдити многа зла која су се догађала на овим просторима последњих деценија.

Онај ко је спреман да се окрене будућности попис ће доживети само као печатирање нове реалности. Све зависи како на овај подухват гледате.

Попис у Србији, планиран за април, одложен је за октобар. Није било пара у буџету па је морала да уследи финансијска помоћ Европске уније.

То значи да каснимо с давањем прецизних података, укључујући и оне који се траже у упитнику из Брисела. То такође значи да ћемо за закашњењем доћи до претприступних фондова.

Не знам колико је то добро за власт. Резултат рада неких 50.000 пописивача тражи времена да буде обрађен. Није ово Кина, где је потребно 6,5 милиона пописивача. Није ни Индија, која је решила да попише своје бескућнике.

Рекло би се да посао није сувише компликован, али скенер нације добићемо ипак тек почетком 2012. – у предизборној години.

Не верујем да ће се званичној Србији допасти открића статистике. Биће ту болних подсећања. Анкета ће нас вратити на много тога што несвесно потискујемо у заборав.

Попис ће, рецимо, Србију поново суочити са „белом кугом” која њено становништво сваке године смањује 30-35 хиљада. Једна Кикинда мање.

Подсетиће и на масовно бекство младих умова. Уз Ирце и Мађаре смо трећи народ на свету коме је дијаспора тек нешто мања од матице. Примораће нас да поново размислимо зашто смо четврта нација у свету по песимизму.

Шта мислите, колико ће људи одречно одговорити на питање пописивача да ли су рачунарски писмени? Какви црни компјутери! Образовни систем српског 21. века мери се јаком трећином становништва која је неписмена или „технички писмена”.

Колико ће припадницима армије од 700.000 оних који живе испод границе сиромаштва цинично деловати питање о броју станова или кућа које поседују, а тренутно у њима не живе.

Шта мислите, зар неће отпљунути и прозвати све свеце подмићеним политичарима, тајкунима и читавој колекцији сецикеса.

Добро је што ће се први пут после пола века извршити попис пољопривредних домаћинстава с најмање 0,5 хектара обрадиве земље. Дајте коначно да видимо да ли је Србија земља која може да храни пет-шест пута више становника него што има, или ћемо проширивати листу пољопривредних производа које увозимо. И ти подаци ће нас жацнути.

Један од најзанимљивијих пописа биће у априлу на Косову и Метохији. Прва регистрација становништва после чак три деценије, прва после три неуспешна покушаја од бомбардовања 1999.

Пошто, за разлику од БиХ, међународна заједница инсистира, косовске власти намеравају да попис спроведу на читавој територији, укључујући и северни део где доминантно српско становништво константно пружа отпор иницијативама и потезима централних власти у Приштини.

Ето белаја. Ето прилике да пасионирани овдашњи академици и историчари подсети да је на Косову 1929. живело 61 одсто Срба, док попис 1981, спроведен под контролом тадашњих покрајинских власти, бележи да 77,48 одсто тадашњег укупног становништва Косова чине Албанци.

Како се, не без разлога, страхује да велики број протераних Срба неће бити у прилици да буде обухваћен пребројавањем, Београд најављује да се најављеном попису треба успротивити свим политичким средствима.

Бојкотовати га, као што су Албанци то учинили 1991. Не дозволити „легализацију етничког чишћења Срба са Косова“.

Како је својевремено из Републичког завода за статистику Србије било најављено да ће се током пописа у Србији обави ти и попис на Косову, претила су два истовремена пописа.

Пада ми на памет да кашњење пописа у Србији можда и није случајно. Да ми сачекамо шта ће бити с првим пописом на Космету. Да видимо шта ће бити од дијалога Београда и Приштине.

Ако у пописној години погледамо око себе, изгледа да ће ретка утеха долазити из Босне и Херцеговине, где је последњи попис обављен пред рат 1991. Тамошњи политичари ни око пописа немају усаглашен став.

Због парализе власти, постоји оправдана бојазан да ће БиХ остати једина европска земља у којој ове године неће бити пописа становништва.

То би значило да неће бити прецизне евиденције не само о променама популационе структуре током и после година рата, већ ни података о разарањима у којима су нестале хиљаде стамбених зграда, безброј фабричких хала, школа, комуналних и других објеката.

Проблем је чисто политички.

Бошњаци се позивају на позицију ЕУ и стандарде Евростата и траже да попис не садржи обавезу изјашњавања о верској, националној и језичној припадности. Сматрају то „легализацијом етничког чишћења”, једне од најстрашнијих последица рата у БиХ.

Највеће жртве етничког чишћења били су Хрвати, узвраћају лидери босанских Хрвата, позивајући се на податак да данас у БиХ живи 43 одсто Хрвата мање него што их је било почетком 1992.

Хрватске и странке из Републике Српске страхују од унитаризације и централизације Босне. Неки компромис је нађен, мада недовољан, па су сви изгледи да ће РС спровести попис само на територији свог ентитета.

Економске последице расправе о попису могу да буду несагледиве. Европска комисија већ је упозорила власти да ће БиХ још више заостати за суседима у процесу европских интеграција уколико се попис не спроведе 2011.

Високу политизацију неће избећи ни априлски попис у Црној Гори који предвиђа да се грађани изјашњавају о националној и етничкој припадности као и о језицима препознатим у Уставу ЦГ.

Опозиција страхује да ће власт покушати да смањи проценат грађана који се изјашњавају као Срби, да ће посебно појачати притисак на грађане који су се на прошлом попису изјаснили да говоре српским језиком.

Асимилаторски процеси не воде у будућност већ у прошлост, узвраћају опозиционари доказујући колика је и данас фреквенција употребе историје на овим просторима.

Следе позиви црногорским Србима да се изјасне као верници Српске православне цркве. Владика Амфилохије већ грми с ове стране. Попис прети да пољуља унутрашњу динамику Црне Горе и додатно дестабилизује ионако крхке односе Београда и Подгорице.

Ни грађани Хрватске неће бити поштеђени политизације када у априлу буду давали одговоре на 45 различитих питања, укључујући и она из интимног живота, као рецимо „Да ли живите у истополној заједници“.

Мирнодопско време учинило је да више не постоје појмови попут „избеглица“ или „прогнаника“, али пучанство тражи да се утврди зашто се годишње у Хрватској роди 41.000 беба док умре чак 54.000 људи.

Колики је број Хрвата у БиХ? Бискупи траже да се попис 2011. искористи као последња прилика да би се установио број жртава комунизма.

Пописа ће у априлу бити и у Македонији. Упитници и методологија пописа су већ припремљени и, како је речено, не очекују се проблеми политичке природе јер су испоштовани утврђени стандарди. Пописни образац ће садржати и питања о верској и етничкој припадности, на која је одговор – обавезан.

Тако ће бити и у суседној Албанији. У склопу пописа бележиће се национални и верски састав, све у напору на окончању учесталих неслагања по питању тих бројки. Стручњаци тврде да ће се тиме многим Албанцима омогућити да пригрле грчко држављанство и искористе веће пензије које Грчка плаћа својим мањинама.

Све у свему, много статистичких истина и не мање практичних проблема. Слика Балкана 21. века, у предворју ЕУ.

СТАНАРСКО ПРАВО И СТАМБЕНО ЗБРИЊАВАЊЕ

Политика, Датум : 17.1.2011, Страна : А21

Избеглим и прогнаним Србима из Хрватске одузета су станарска права на преко 40.000 станова. Станови су додељени другима, од којих су многи и откупљени. Хрватска одбија да им станове врати, а у замену им нуди тзв. „стамбено збрињавање“, и то уз услов да ни у Хрватској, ни у Србији, као ни било где на простору бивше СФРЈ немају било какав стамбени простор, нити су га од 1991. године продали или поклонили, дакле ако су бескућници! Одузети станови

додељени су људима за које није постављен такав услов, па су већ могли имати куће и станове и у самој Хрватској!

Након последње посете председника Тадића Хрватској, медији су јављали да је било речи и о проблему стамбених права, а као решење поменуто је „стамбено збрињавање”.

За незаинтересоване и неупућене ово може, бар на први поглед, изгледати прихватљиво. Надам се да се само ради о непрецизном информисању, јер власт Републике Србије не би требало да буде неупућена ни незаинтересована да би овако нешто могла да прихвати. Ради се о две различите ствари:

Стамбено збрињавање, као што сама реч каже, односи се на збрињавање бескућника, као што је Хрватска и условила да немају никакав стамбени простор.

Враћање одузетих станова, односно станарског права односи се на право да се људима врате станови у којима су живели, да их могу откупити као и сви други грађани Републике Хрватске.

При решавању проблема одузетих станарских права, једино логично решење је следеће: Хрватска треба избеглим и прогнаним Србима да врати њихова станарска права и станове у којима су раније живели. Ако то није могуће (јер су их већ поделили другима или из било ког другог разлога), треба да им да праведну новчану надокнаду (нпр. разлику између тржишне вредности стана и откупне цене или на други логичан начин).

Ако Република Хрватска нема одмах довољно новчаних средстава, може да преузме стриктну уговорну обавезу за исплату у више једнаких рата у разумном временском периоду (нпр. до пет година).

Замена станарског права „стамбеним збрињавањем” може бити само за оног коме такав вид решења одговара, и то без икаквог условљавања.

PRESS CLIPPING

Уторак 18.01.2011. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

ГАЗДИНСТВА ЗА ИЗБЕГЛИЦЕ
Курир, Датум : 18.1.2011, Страна : 8

БЕОГРАД - Потпредседник Владе Србије Јован Кркобабић јуче је у Београду уручио решења о додели осам сеоских газдинстава породицама Срба који су избегли или протерани из Хрватске, јавља Бета.

Како се наводи у саопштењу, Кркобабић се у Влади Србије састао с породицама Срба који су избегли или протерани из Хрватске и уручио им решења о додели осам сеоских газдинстава, као и једнократну помоћ за решавање елементарних потреба у новододељеним домаћинствима.

ГАЗДИНСТВА
Вечерње Новости, Датум : 18.1.2011, Страна : 5

У АКЦИЈА „КРОВ“

Потпредседник Владе Јован Кркобабић уручио је породицама Срба који су избегли из Хрватске решења о додели осам сеоских газдинстава. Додељена су газдинства у општинама **Бачка Топола, Сечањ, Кула, Блаце и Топола**. Породице су добиле и једнократну помоћ, саопштено је из кабинета потпредседника Владе. Средства за куповину домаћинства прикупљена су из доплатне маркице, а акција под називом „Кров“ организована је уз помоћ Комесаријата за избеглице и локалне самоуправе, где се налазе додељена газдинства.

СВА ПРАВА ИЗБЕГЛИМА
Вечерње Новости, Датум : 18.1.2011, Страна : 1

ИЗБЕГЛИЦЕ из Хрватске, којима су одузета станарска права, моћи ће током фебруара и марта да се пријаве у јединствени регистар, на основу којег ће касније моћи да потражују своја права.

Акцију организује Међународна организација за миграције (ИОМ), а финансира амерички Биро за популацију, избеглице и миграцију. Подршку даје и Комесаријат за избеглице, чијој мрежи повереника широм Србије ће грађани моћи да се јављају. Биће омогућено и пријављивање путем интернета.

- Ужурбано се припрема прикупљање ових података, како би били спремни за Донаторску конференцију за решавање проблема избеглих у региону која ће да буде одржана до краја прве половине ове године - каже за "Новости" Владимир Цуцић, републички комесар за избеглице.

Донаторска конференција најављена је током последњег састанка председника двеју држава Бориса Тадића и Иве Јосиповића, а организоваће је ЕУ и САД.

PRESS CLIPPING

Среда 19.01.2011. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

БРИГА О СИРОМАШНИМА, ИНВАЛИДИМА И РАСЕЉЕНИМ ЛИЦИМА

Данас, Датум : 19.1.2011, Страна : 23

Градско веће усвојило буџет за 2011. годину у износу 2.758.000.000 динара

Лесковац - Брига о најсиромашнијим житељима лесковачке општине, инвалидима, маргинализованим категоријама, расељенима и свима који су погођени економском кризом биће приоритет у активности локалне самоуправе, чуло се на прекјучерашњој седници Градског већа на којој је усвојена одлука о буџету града за 2011. годину.

- Буџет има два приоритета - бригу о социјално угроженим категоријама и развој града - каже Слободан Коцић, градоначелник Лесковца.

Приоритет у буџету Лесковца имаће исплата заосталих зарада корисницима буџетских средстава, надокнаде грађанима који су страдали од уједа паса луталица, установе културе, образовне и друге институције, посебно Медицинска школа, којој прети заплена имовине због неплаћеног дуга извођачима радова после катастрофалног пожара.

Буџет града Лесковца за 2011. годину износи две милијарде и 758 милиона динара. Миодраг Станковић, начелник Градске управе за финансије, наглашава да је повећан буџетски приход ненаменским трансфером средстава за 23,8 одсто, односно да та средства износе око 662 милиона динара, а од продаје добара требало би да се инкасира око 280 милиона динара.

У Лесковцу очекују да ове године буду завршени радови на такозваној трећој фази аутобуске станице, а продајом локала на тој локацији значајна средства биће усмерена у буџет града Лесковца.

Посебна пажња ће бити посвећена аграру јер су субвенције пољопривредницима четири пута веће него претходне године, а 67 милиона динара град ће усмерити за праћење програма Националног инвестиционог плана који се реализује у лесковачком крају.

- **За социјалну заштиту средства су повећана за више од 50 одсто у односу на 2010. годину и биће искоришћена за финансирање проширених видова социјалне заштите као што је рад персоналних асистената, помоћ у кући, једнократна новчана помоћ угроженима посредством Центра за социјални рад, рад повереништва за избеглице, као и финансирање других видова заштите - каже Станковић.**

Антрфиле : Дани Николаја Тимченка

Одлуком Градског већа, Задужбини „Николај Тимченко“ из буџета издвојено је 100.000 динара за реализацију манифестације Дани Николаја Тимченка, који ће бити одржани 28. и 29. јануара.

СКУП ДОНАТОРА ЗА ИЗБЕГЛИЦЕ
Вечерње Новости, Датум : 19.1.2011, Страна : 28

ПИСМА читалаца

"НОВОСТИ" САЗНАЈУ: У плану донаторска конференција за Балкан...

- Каква фарса! Та хумана ЕУ и САД чекају да Срби које су протерали поумиру по мемљивим сабирним центрима.

- Волео бих да ми неко да податак колико је милиона долара примила Србија од донација за избеглице од 1991. Мислим да се ради о неколико милијарди долара.

PRESS CLIPPING

Петак 21.01.2011. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

ЗБРИНУТО 60 ИЗБЕГЛИЧКИХ ПОРОДИЦА

Куир, Датум : 21.1.2011, Страна : 15

БАЧКА ТОПОЛА - У општини Бачка Топола у протеклих десет година решено је стамбено питање за 60 избегличких породица, рекао је Танјугу повереник за избеглице у тој општини Габор Холовић.

Крајем прошле године до крова над главом дошла је и петочлана породица Марије Стојановић, избеглице из Белог Манастира.

Средства за куповину тог сеоског газдинства у насељу Бајша прикупљена су у хуманитарној акцији „Кров“, организованој уз помоћ Комесаријата за избеглице и локалне самоуправе.

ИЗБЕГЛИЦЕ

Вечерње Новости, Датум : 21.1.2011, Страна : 23

ВЕЛИКО ГРАДИШТЕ - Ова општина објавила је позив за доделу помоћи у грађевинском материјалу за избегле и интерно расељене породице које бораве у лошем

приватном смештају.

Помоћ је једнократна, и у противвредности је до 375.000 динара по породици. Право имају породице које имају плац са започетом градњом, а нису укључене у неки други пројекат за трајно решавање стамбеног питања.

ЗАВРШЕТАК РАДОВА КРАЈЕМ ЈУЛА

Данас, Датум : 22.1.2011, Страна : 15

У току изградња станова за избегла и расељена лица

Ужице - Проблем стамбеног збрињавања исељеног и интерно расељеног становништва у Ужицу ускоро би требало да буде решен, бар делимично. Дванаест таквих породица и три социјално угрожене ужичке породице требало би да добију станове на коришћење у згради чија је изградња у току у Севојну.

Тај објекат гради се у оквиру пројекта Подршка избеглицима и интерно расељеним лицима у Србији, кроз услугу становања у заштићеним условима, а који партнерски реализују немачка консултантска кућа АСБ, град Ужице и Комесаријат за избеглице, уз финансијску подршку Европске уније. Тај пројекат је у складу са Националном стратегијом за решавање питања избеглица и интерно расељених лица и настојањима Владе Србије да затвори колективне центре и побољша услове њихових досадашњих корисника.

Градња објекта, који ће имати четири спрата и петнаест станова површине 35 и 55 квадратних метара, почела је у новембру прошле године, а требало би да буде завршена до краја јула ове године.

- Градња засад иде по плану, а завршетак је планиран за крај јула ове године. Време нам је ишло наруку, тако да рачунамо да неће бити кашњења и да ће зграда бити урађена квалитетно и на време - казао је Миленко Алексић, представник фирме "Инграл Неимар" из Љубовије, која је извођач радова. Заим Рамовић, директор Центра за социјални рад, саопштио је да су на конкурс, објављеном на сајту града и у локалним медијима, до сада молбе поднеле само две породице.

- **Позивам лица која су смештена у колективном центру и који станују приватно да се пријаве на конкурс који је отворен до 31. јануара** - поручио је Рамовић, објаснивши да ће тај смештај бити привремен, али да постоји могућност и трајног стамбеног збрињавања интерно расељених и избеглих лица.

- Верујем да ће сарадња са Комесаријатом за избеглице и консултантском кућом АСБ бити настављена и у наредној години, јер смо покренули неке иницијативе и поднели предлоге пројеката за наредни конкурс. Верујемо да ће зграда у Севојну бити почетак интензивније сарадње у оквиру које ћемо покушати да пронађемо решења и за оне породице које овога пута не буду успеле да добију станове - рекла је Бранкица Јеремић, помоћница градоначелника за социјална питања.

Посредством претприступних фондова ЕУ, немачка организација АСБ за стамбену зграду у Севојну обезбедила је 265.000 евра, а град је комунално опремио локацију и у финансирању учествује са 20.000 евра из локалног буџета за прошлу и ову годину.

Антрфиле : Два колективна центра

На подручју Ужица, након промене статуса добијањем држављанства и пресељењем у друге крајеве, живи 300 избеглих лица, од којих су 42 у колективним центрима, а 250 у приватном смештају. Поред тога, у граду живи и 460 интерно расељених са Косова и Метохије, од којих је 25 у колективним центрима, 368 у приватном смештају, а 67 живи у згради која је, такође у Севојну, изграђена уз помоћ организације "Хелп". Иако је још прошле године требало да буду затворени, у Ужицу још увек постоје два колективна центра и то на Забучју и у објекту ГП "Златибор".

ИСПЛАТА НАКНАДЕ

Блиц, Датум : 22.1.2011, Страна : 11

НЕЗАПОСЛЕНИ

Исплата редовне новчане накнаде за незапослене почеће данас на шалтерима свих пошта у Србији, најавила је Национална служба за запошљавање. Како се наводи у саопштењу, данас почиње и исплата привремене накнаде расељенима са Косова.

PRESS CLIPPING

Понедељак 24.01.2011. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

ПОСЛЕДЊИ ВОЗ ЗА СТАНОВЕ

Вечерње Новости, Датум : 24.1.2011, Страна : 4

УСКРО АНКЕТА О СТАНАРСКИМ ПРАВИМА ИЗБЕГЛИЦА ИЗ ХРВАТСКЕ

ИЗБЕГЛИЦЕ из Хрватске, којима су одузета станарска права, имаће у наредна два месеца шансу да се пријаве у јединствени регистар, ради евидентирања, које почиње почетком фебруара.

Досадашње процене кажу да се 18.000 породица обраћало невладиним организацијама у покушају враћање станарских права у Хрватској, али прецизни подаци требало би да буду добијени овом анкетом. Акцију организује Међународна организација за миграције (ИОМ), а финансира амерички Биро за популацију, избеглице и миграцију. Подршку даје и Комесаријат за избеглице, чијој мрежи повереника широм Србије ће заинтересоване особе моћи да се јављају, а биће могуће и пријављивање путем интернета.

- Ово је последња шанса за пријављивање. Ако нам се неко и сада не јави, не можемо да се боримо за решавање његовог проблема, јер не знамо да постоји - каже за „Новости“ Владимир Цуцић, републички комесар за избеглице. - Морамо бити спремни за донаторску конференцију за решавање проблема избеглих у региону.

Процењено је да ће за решавање проблема избеглица, који су у Србији, бити потребно око 600 милиона евра. Донаторску конференцију организују Европска унија и САД, а још није одређено да ли ће се одржати у Београду, Загребу или негде другде. Учеснице конференције помоћи ће донацијама да се стави тачка на избегличку причу.

- Имамо информације да ће и невладине организације у региону спровести акцију са истим циљем. У Србији, Комесаријат за избеглице ће подржати ову акцију а надамо се да ће подршку пружити и невладин сектор. Биће објављивани спотови на телевизији и флајери у новинама, како би што више људи чуло за ову акцију.

Важно је, додаје, да и они обавесте своје рођаке, комшије и пријатеље да се јаве, ако имају исти проблем.

- Никома не желимо да дајемо лажну наду, да ће се по пријави одмах решити проблеми. То је тежак и сложен процес, али је анкета једна од основа за утврђивање потребних средстава који ћемо тражити на донаторској конференцији. Донаторска конференција је последња прилика коју не смемо да пропустимо - закључује он.

Антрфиле : ПЕТИЦИЈА

ОВИХ дана и избегличка удружења организују потписивање петиције којом од ЕУ траже да не започиње преговоре о прикључивању са Хрватском, док Србима не испуни сва права. Комесаријат за избеглице не подржава ову акцију.

- Уцене нас неће нигде довести. Ова удружења су препознала потребе избеглица, али ми се за остварење истих тих потреба боримо званичним средствима - каже Владимир Цуцић.

ЧИТАВ СВЕТ ЈЕ НА ЧЕТИРИ СТУБА

Пресс, Датум : 23.1.2011, Страна : 6

Свет данас има четири пола, ЕУ, САД, Русију и Кину. Ти „стубови“ постоје са нама и без нас, ми то не можемо да променимо већ треба да прилагодимо начин остварења својих интереса таквој подели

Интервју недеље Здравко Понош помоћник министра спољних послова

БЕОГРАД - Бивши начелник Генералштаба Војске Србије, сада помоћник министра спољних послова Здравко Понош поново је, накратко, био у центру пажње јавности. За разлику од прошлог пута кад су за њега сви знали због сукоба са министром одбране Драганом Шутановцем, Понош је овог пута привукао пажњу извлачећи наше и македонске грађане из хаоса Туниса.

- У МСП сте задужени за билатералне односе. Да ли ми можемо да ослањамо нашу спољну политику на чувена четири стуба - ЕУ, САД, Кина и Русија? Да нисмо много мали да бисмо се ослањали на много велике?

- Међународни односи добрим делом зависе од структуре међународног система. Ми живимо у једном мултиполарном свету који, у овом моменту, има четири пола и то су ЕУ, САД, Русија и Кина. А мале земље као што је Србија немају могућност да утичу на структуру, ми треба само да је препознамо и да прилагодимо начин остварења својих националних интереса у таквој структури. Кад бисте неке друге земље питали да ли су то стубови њихове спољне политике, већина оних који имају рационалан поглед на ствари одговорили би исто. Ти „стубови“ постоје па постоје, нисмо их ми креирали. Ми само треба да будемо свесни реалности, да не идемо главом кроз зид него да се сналазимо у таквој структури. Код нас постоји неразумевање, управо овако како сте дефинисали питање, ми мали, а имамо четири стуба. Ти стубови постоје с нама и без нас. У разним областима се мање или више ослањамо на различите стубове.

- Али као да нам нису сви стубови исти. ЕУ је главни, а као да смо после промене резолуције у УН о Косову са Русијом битно захладили односе, а некад је Москва била главни стуб?

- Већ сам објаснио да су ти стубови ствар реалности, а не наших жеља. Како буде напредовао процес наших европских интеграција, ми ћемо све више бити део ЕУ стуба, а Русија јесте и остаће један од стубова наше спољне политике на који можемо чврсто да се ослонимо. Није дошло до захлађења него до унапређења наших билатералних односа и сарадње на мултилатералном плану. На то указују обим и тренд економске сарадње и снажна подршка коју нам Русија пружа по питању Косова. Коначно, министар Јеремић је недавно са министром Лавровим у Москви усагласио нацрт декларације о стратешком партнерству коју ће ускоро потписати двојица председника.

- Да ли би можда било боље да нам уместо поменута четири стуба приоритет буде регионална сарадња?

- Стубови су једно, а приоритети нешто друго. Регионална сарадња је, поред европских интеграција и решавања питања Косова, један од приоритета наше спољне политике. Не знам да ли вам је познато да је општи утисак и то не само међу европским партнерима, да односи међу државама у региону, посебно оних из бивше СФРЈ нису

били бољи од времена распада заједничке државе. То се добро види у нашим односима са Хрватском, али и са БиХ и осталим државама региона.

- Очекујете ли да ће после одласка Мила Ђукановића односи Србије и Црне Горе бити бољи?

- Ни са једном земљом односи никада нису толико добри да не би могли да буду бољи. Сарадња са Црном Гором и уопште са регионом један је од наших приоритета. Ако постоје нове иницијативе, свеже идеје, ми смо отворени за њих.

- Колико заслугу за боље односе у региону има министар Вук Јеремић?

- Сви који су се бавили спољном политиком ове земље имају свој допринос у томе. Ако алудирате на нешто од реторике министра Јеремића која можда није била свима по вољи, радило се само о отварању питања која су морала да се отворе како би се решавала. И то управо радимо.

- Мислите да је Јеремићева реторика у ствари допринела бољим односима у региону?

- Некима се свиђа како говори министар Јеремић, некима не. Али то није суштина. Суштина је да решавамо спорна питања. Ако имамо питање избеглица, морамо да га решавамо, а не да то остављамо по страни. Избегличко питање годинама је таворило, а не могу се градити добри односи на штету избеглица него, између осталог, због њиховог добра. Ово питање није покренуто наравно само реториком господина Јеремића, него зато што је комплетна атмосфера у односима са Хрватском постала много боља. И време је да се те ствари решавају, јер прошло је готово 20 година од почетка рата на овим просторима. Треба само да се подсетимо шта је све Европа урадила до 1961. Зато бисмо могли да кажемо чак и да идемо споро, а можда смо сад добили мало на убрзању.

- Кад смо већ код Јеремића, створен је утисак да спољна политика коју он води није иста као и она за коју се залаже председник Борис Тадић?

- Најбољи одговор на то питање дао је сам председник Тадић на седници Скупштине, непосредно после саопштавања саветодавне одлуке Суда правде. Не бих имао шта да додам.

- Нисте рекли шта бисте ви лично одлучили, ићи или бојкотовати?

- Урадио бих онако како је радило и ово министарство, прво водећи рачуна о тим реалистичним циљевима спољне политике. А када бих се бавио питањима људских права, уместо у Осло, путовао бих у Кину да посетим затвореника. На крају крајева, да би се видели донети и то шта је исправно у спољној политици а шта не често треба да се слегне прашина, да прође време како бисмо имали довољно добар суд. Понекад није довољно да прође пар дана и да послушајете само одјеке у медијима или одјеке оних који су најгласнији.

Антрфиле : Могући сви сценарији у преговорима о Косову

- Шта очекујете од преговора Београда и Приштине, какви су могући сценарији и решења?

- Могући су сви сценарији. Ми смо месецима уназад спремни за разговоре, сад чекамо Приштину. У разговоре улазимо без предуслова, без готових решења јер ако бисмо то имали онда разговори не би имали ни смисла. Вратили бисмо се на оно што нам је нудио Ахтисари, а то је неприхватљиво и неодрживо. Уколико се крене на такав начин, онда разговори немају смисла.

- Када очекујете почетак преговора, а када крај?

- Одговор када ће почети преговори морате потражити у Приштини, а када ће се завршити зависи од тога колико ћемо бити конструктивни. Ми смо спремни да будемо конструктивни и за нас нема забрањених тема.
- Да ли је подела Косова „забрањена тема“?
- То није наша преговарачка позиција, а видећемо са чим ће наступити друга страна.
- Да ли су вама нудили да будете шеф преговарачког тима са Приштином?
- Не.

БИЉАНЕ – АТАК НА ПОВРАТАК СРБА

Правда, Датум : 24.1.2011, Страна : 22

У задарском залеђу, на подручју Равних Котара, лоцирано је село Биљане, које се дели на Горње и Доње Биљане. **До најновијег рата, по попису из 1991. године, само у Горњим Биљанима забележено је 1.056 житеља, од чега је православних Срба било 1.033, а осталих 23. После хрватске војно-полицијске операције „Олуја“ у Биљанима није остао нико, као уосталом ни у целој континенталној Далмацији, уз десетак преосталих стараца.**

На дан 17. јуна 2007. године забележено је да је из Горњих Биљана 170 житеља извадило хрватска документа, а да их се тек 40 вратило на згаришта својих кућа. У Доњим Биљанима 1991. године пописан је 1.051 житељ, од чега 1.020 Срба, а осталих је било укупно 31. На дан 17. јуна 2007. овде је забележен 231 житељ са подигнутим документима, док их се 31 вратио.

Најновији атак на српско село Доње Биљане описује отварање депоније индустријског смећа, из некадашње Творнице електрода и феролегура из Шибеника, на парцели од око два и по хектара. Превозник овог највероватније канцерогеног, а сигурно опасног по здравље смећа јесте загребачка „МЛМ група“, чији је власник Садик Чолић. Као куриозитет овог насиља над селом представља нова асфалтна трака од магистралног пута до депоније. Када је прављена, оштећене су две куће и два дворишта. Ниједна кућа повратника нема до свог дворишта асфалт.

Следећи атак на Биљане представља спалионица органског отпада са локацијом у самом центру села. Можемо само претпоставити какав је то органски отпад, будући да у оближњем Задру, осим великог болничког комплекса, постоји и читав низ фирми које се у свом пословању сусрећу са сличним проблемом.

У засеоку Шкорићи, Доње Биљане, ограђен је и крстом обележен будући манастир бенедиктинских часних сестара, при коме ће постојати центар за прихватање и лечење наркомана. Овај пример најбоље осликава стање у коме се налазе Срби повратници, не само на подручју Равних Котара, него и у свим оним срединама у Хрватској где су до последњег рата представљали већинско становништво. Овакав однос јасно говори о намерама Хрватске према својим држављанима српске националности. Индикативно је да се не оглашава ни Покрет зелених, што указује да је све дозвољено у Хрватској када су Срби у питању.

проф. Милојко Будимир

НАПАДНУТ СРБИН ПОВРАТНИК
Вечерње Новости, Датум : 24.1.2011, Страна : 13

ИНЦИДЕНТ У СЕЛУ ОПРАШКЕ КОД ОСОЈАНА

ИСТОК - У селу Опрашке код Осојана у својој кући је нападнут и тешко повређен повратник Бранко Миловановић, јавили су ФоНету Срби из тог краја.

Према истим изворима, Миловановића су напале непознате особе, после чега је пребачен у болницу у Косовској Митровици и налази се у шок соби. Ово је четврти инцидент у селу Опрашке, у којем живи девет повратничких српских породица.

Представница Срба у општини Исток Весна Маликовић рекла је синоћ Фонету да су инциденти веома узнемирили Србе који живе у тој општини.

PRESS CLIPPING

Среда 26.01.2011. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

ГРАЂЕВИНСКИ МАТЕРИЈАЛ ИЗБЕГЛИМА

Правда, Датум : 26.1.2011, Страна : 17

ВЕЛИКО ГРАДИШТЕ – Општина Велико Градиште објавила је јавни позив за доделу помоћи у грађевинском материјалу избеглима и интерно расељенима. Ова једнократна и бесповратна помоћ састоји се из грађевинског материјала вредног до 375.000 динара по породици. Право на помоћ имају породице које већ поседују плац са започетом градњом и које нису укључене у неки други пројекат за трајно решавање стамбеног питања.

Предност при додели имаће породице у којима је један или више чланова изнад 60 година старости, самохрани родитељи са децом до 18 или студентом до 26 година, породице са двоје или више малолетне деце, оне у којима су труднице или деца до пет година, породице без редовних месечних прихода или са приходима који не прелазе 50 одсто просечне зараде у Србији, као и породице са члановима који су болесни или са посебним потребама.

Захтеви и документација којом се доказују држављанство Србије и социјални статус подносе се у општинској канцеларији број 8 или у услужном центру, најкасније до 2. фебруара.

ХРВАТСКА ЛОШЕ ТРЕТИРА ПРОГНАНЕ

Правда, Датум : 26.1.2011, Страна : 9

БЕОГРАД – Коалиција удружења избјеглица у Србији оценила је јуче да власти у Хрватској избегле, прогнане и друге Србе који имају имовинско-правне интересе у тој земљи третирају као грађане другог реда.

Та коалиција је, поводом изјаве европског комесара за проширење Штефана Филеа да би Хрватска могла да заврши преговоре за улазак у ЕУ у првој половини ове године, оценила да се значајан део грађана друге националности у Хрватској дискриминише пристрасним суђењима и изразила очекивање да ће почети примену темељних европских докумената о људским правима.

У саопштењу коалиције изражава се очекивање да ће Хрватска пре приступања ЕУ доследно применити Европску конвенцију о заштити основних људских права и слобода, као и Споразум о нормализацији односа из 1996. године, у коме се каже да ће избеглим и прогнаним бити враћена њихова имовина и захтева примена Бечког споразума о сукцесији из 2001. године и Сарајевске декларације из 2005. године, који такође прописују повраћај имовине и решавање проблема избеглих и расељених особа.

АКЦИЈА ЗА ПОВРАТАК РАСЕЉЕНИХ СРБА У ПРИЗРЕН

Данас, Датум : 26.1.2011, Страна : 3

Призрен - Министарство за повратак Владе Косова најавило је да ће данас у центру Призрена почети изградња и обнова десет кућа за расељене српске породице. Уз косовско министарство, изградњу кућа за Србе повратнике финансира Амбасада Велике Британије у Приштини.

Изградња и обнова почеће у најстрожем центру Призрена, у непосредној близини делимично обновљеног српског православног саборног храма Свети Ђорђе.

PRESS CLIPPING

Четвртак 27.01.2011. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

СТАНОВИ ЗА 83 ПОРОДИЦЕ Преглед, Датум : 27.1.2011, Страна : 5

Саопштени годишњи резултати Фонда „Ана и Владе Дивац“ (ХОД)

Кроз различите пројекте које је Фонд „Ана и Владе Дивац“ (ХОД), у 2010. години реализовао у партнерству са Комесаријатом за избеглице Републике Србије и УНХЦР-ом, уз помоћ бројних партнера, компанија и грађана, њихових донација, прикупљена су средства за решавање стамбеног питања 83 породице које су више од деценије живе у колективним центрима широм Србије.

Циљ Фонда у 2011. је, према речима председнице Снежане Дивац, да се број породица које тренутно живе у 37 колективних центара у Србији знатно смањи решавањем стамбеног питања кроз пројекте које ће Фонд реализовати у овој години. ХОД, заједно са партнерима и Градом Београдом, планира изградњу четири зграде на територији општине Звездара у које ће се уселити породице које тренутно живе у колективним центрима на територији Града Београда, а у оквиру пројекта „Социјално становање у заштићеним условима“.

Град Београд је као партнер, донирао земљиште са целокупном инфраструктуром и омогућио реализацију пројекта. До сада су обезбеђена средства за изградњу два стамбена објекта посредством Стејт департмента и ИПА Фонда Европске уније. Фонд ће уз помоћ партнера током 2011. године наставити да, кроз своје пројекте, прикупља средства за изградњу још два објекта. Фонд је ове године основао социјално предузеће како би се омогућило прикупљање средства продајом различитих промотивних производа. „И у прошлој години смо доказали да само удруженим акцијама државних институција, невладиних и међународних организација, локалних општина, компанија, медија и грађана можемо систематски радити на решавању трајног стамбеног смештаја интерно расељених и избеглих породица које живе у колективним центрима“, истакла је Снежана Дивац.

„Током 2010. године, затворили смо осам колективних центара и успели да обезбедимо помоћ у решавању стамбеног проблема 835 лица која су напустила исте, што сматрамо врло добрим резултатом. Комесаријат за избеглице је подржао напоре локалне самоуправе са 4,1 милион евра буџетских средстава којима је обезбеђена куповина 1.040 пакета грађевинског материјала и донација 640 пакета за економско оснаживање породица“, изјавила је Светлана Велимировић, заменик Комесара за избеглице Републике Србије, додајући да је у протекле две и по године Република Србија, уз помоћ међународних организација, помогла решавање стамбеног питања 3.239 корисничких породица и економски помогла још 2.325 породица.

УНХЦР ове године улази у четврту годину успешне сарадње са Фондацијом ХОД, истакао је Едуардо Арболеда, шеф канцеларије УНХЦР-а за Србију. „Ми се радујемо

наставку сарадње, у најбољем интересу избеглица и интерно расељених лица који су корисници великодушних пројеката Фондације“, додао је он.

ЖИВЕ ЖИВОТ У КАСАРНИ

Преглед, Датум : 27.1.2011, Страна : 5

Расим Љајић јуче обишао угрожене грађане у Петровцу на Млави

Највећи број захтева министру односио се на нерешена стамбена питања, пре свега, избегличких породица

Петровац на Млави

Министар рада и социјалне политике Расим Љајић разговарао је јуче с угроженим грађанима Петровца на Млави који су му се углавном жалили на лош материјални положај, нерешена стамбена питања и немогућност измирења рачуна од скромних плата и пензија.

У другој недељи акције, коју спроводи Љајићево министарство, у Петровцу на Млави је било и суза, али и оних који су дошли да министра само виде, поздраве и захвале му на свему што чини. Љајић је новинарима, после разговора с грађанима, рекао да се највећи број захтева односио на нерешена стамбена питања, пре свега, избегличких породица које живе у том граду на реци Млави.

„Постоји неколико породица које још увек живе у касарни која је била колективни центар за избеглице“, рекао је Љајић.

Он је додао да су се остали захтеви највише односили на набавку огрева, шпорета, дрва, веш машина, тражење посла, увођење телефона, али и средстава за набавку основних животних намирница. Према његовим речима, иако је Петровац на Млави међу 46 неразвијених општина, могло би се рећи да је у овој општини ситуација нешто повољнија у односу на остале чије проблеме је, како је рекао, имао прилике да сагледа. Циљ разговора Љајића и његових сарадника с грађанима, који ће бити организовани једном недељно сваки пут у другој општини, јесте стварање што прецизније социјалне слике и приближавање министарства грађанима. „Настојаћемо да решимо проблеме где год је то могуће како би вратили поверење грађана у државу и њене институције“, рекао је министар.

Он је казао да ће након прошлонедељног разговора с грађанима Лесковца бити решено око 28 одсто свих изнетих захтева. „У Петровцу на Млави ће тај проценат бити, можда, и већи, а министарство ће настојати да нерешена стамбена питања најугроженијих породица реши заједно с Европском унијом и Комесаријатом за избеглице тако што би се изградила још једна зграда и омогућило становање у заштићеним условима за те породице“, навео је он.

Грађанин Драгослав Арсић из Бистрице који је дошао да с министром подели своје проблеме рекао да је дуг стационару у Ковину где је смештена његова сестра нарастао на 500.000 динара, да му се прети да ће она бити враћена кући, а да он од своје скромне пензије не може тај дуг да исплати. Током разговора Арсић је чак и заплакао очајан због тога што не види решење свог вишегодишњег проблема, а од представника министарства добио је уверавање да ће његова сестра остати у стационару.

Министру се јуче за помоћ обратило петнаестак људи. У Центру за социјални рад кажу да у том граду са 8.000 становника има 193 прималаца материјалне помоћи, а 298 је оних који примају надокнаду за туђу негу и помоћ.

ЈОШ ДВЕ РЕЗОЛУЦИЈЕ САВЕТА ЕВРОПЕ О БИВШОЈ СФРЈ

Пресс, Датум : 27.1.2011, Страна : 3

СТРАЗБУР - Парламентарна скупштина Савета Европе усвојила је још две резолуције посвећене западном Балкану. Једна је Обавеза чланица СЕ да сарађују у процесуирању ратних злочина аутора Миљенка Дорића из Хрватске, а друга Помирење и политички дијалог земаља бивше Југославије Пјетра Марћенара.

У Дорићевој Резолуцији о обавезама земаља чланица СЕ да сарађују у суђењима за ратне злочине указује се на обавезу да се пред суд изведу сви оптужени за те злочине кључни за процес помирења. У другој резолуцији се наводи да **циљ помирења не може бити остварен без решавања питања несталих, избеглица и ратних злочина.**

ДЕСЕТ КУЋА ЗА ПОВРАТНИКЕ У ПРИЗРЕН ДО МАЈА

Политика, Датум : 27.1.2011, Страна : А6

Призрен – Министарство за повратак и заједнице Косова најавило је јуче да ће десет кућа за Србе повратнике у Призрену бити завршено до маја, јавља агенција Бета.

Изградња три од десет кућа почела је 1. децембра 2010. године у центру Призрена, на темељима порушених српских кућа, али је градња због лоших временских услова прекинута.

Косовски министар за повратак Саша Рашић рекао је новинарима у Призрену да изградњу тих десет кућа финансира Влада Велике Британије са 300.000 фунти.

ЗАШТИТА СВЕДОКА, ПОМИРЕЊЕ И ДИЈАЛОГ

Дневник, Датум : 27.1.2011, Страна : 2

ПАРЛАМЕНТАРНА СКУПШТИНА САВЕТА ЕВРОПЕ УСВОЈИЛА ТРИ РЕЗОЛУЦИЈЕ

Парламентарна скупштина Савета Европе једногласно је јуче усвојила резолуције о заштити сведока, о помирењу и дијалогу земља бивше Југославије као и о обавези чланица Савета Европе да сарађују у процесуирању ратних злочина.

Резолуција о заштити сведока у процесима за ратне злочине је од суштинске важности за даљи наставак истраге заснован на извештају Дика Мартија јер ју је без обезбеђивања сигурности сведока немогуће спровести. По тој резолуцији, од међународне заједнице и власти Србије, Хрватске, БиХ, Црне Горе и Косова тражи да у процесима за ратне злочине у потпуности заштите сведоке јер је то неопходна мера за достизање правде и помирења.

Речено је да је заштита сведока на Западном Балкану још недовољна, а да су „сведоци суочени с претњама, проглашавају се издајницима, па чак и физички ликвидирају”. Таква ситуација тражи ефикасну и трајну физичку, правну и логистичку заштиту сведока пре, током и после суђења. Указано је и на потребу да се промени одредба Хашког трибунала према којој одбрана оптужених има права да 30 дана раније сазна идентитет заштићених сведока и предложио да се њихово сведочење обави пред независним адвокатом, да оптужени не би сазнао о коме је реч.

Резолуцијом „Обавеза чланица СЕ да сарађују у процесуирању ратних злочина,, позивају се међународна заједница и земље бивше Југославије да предузму све мере

како би пред лице правде били изведени сви одговорни за почињене ратне злочине јер правог помирења нема док сви оптужени не буду изведени пред лице правде.

Резолуција „Помирење и политички дијалог земаља бивше Југославије” односи се на помирење и политички дијалог међу земљама бивше Југославије. Указано је на значај сарадње председника Србије и Хрватске, Бориса Тадића и Ива Јосиповића као пример за цео регион.

У процесу помирења на Балкану има значајног напретка, али још има проблема и нерешених питања, међу којима и то што су осумњичени за ратне злочине још на слободи, што је нерасветљена судбина 15.000 несталих и нерешено питање многих од 450.000 избеглих и расељених лица.

У тој резолуцији позивају се све земље бивше Југославије да обезбеде да питање несталих остане приоритет, да отворе своје архиве и обезбеде финансирање грађанских иницијатива које настоје да напишу жртве сукоба да би се решило питање наслеђа прошлости.

ГОДИНА ПОПИСА

Политика, Датум : 27.1.2011, Страна : А17

Србија годишње губи по основу емиграције и природног прираштаја од 40.000 до 50.000 становника, па на попису можемо очекивати доста поразне резултате

Било би веома занимљиво направити преглед медијског простора у писаним и електронским гласилима који је посвећен наводној реконструкцији Владе Србије.

Од свега није било ништа. Све се то, нажалост, одвија науштрб неких стварних и много важнијих тема које пролазе без икакве пажње. Ево, ове године требало би да се одрже пописи у свим бившим југословенским републикама. Ови пописи су веома значајни и тичу се читавог српског народа, па и државе Србије као његове матице.

Попис из 1991 одвијао се у атмосфери која је увелико одисала ратом. За нека подручја, попут Космета, није било могуће прибавити податке. Подаци су великим делом остали у рангу провизорности, непотпуности или свесне манипулације као припреме за оно што долази.

Уследила је трагична деценија у којој ниједна република није избегла рат, разарања и велика кретања становништва. Отуд су и пописни резултати с почетка прошле деценије такође рађени у тешким условима с много непознаница, уз вођење рачуна о избеглицама, интерно расељеним особама, повратницима, азилантима, несталим особама итд. Многа политичка и статусна питања још су била отворена, па се све то одражавало и на пописне резултате.

Због свега реченог попис који се сада планира носиће много већу ноту озбиљности и имаће дугорочно много важније последице него она два претходна, иако ће и он још увек носити трагове неких отворених питања (статус Космета нпр).

Најпре ће се показати демографски трендови. Ако је познато да је од седамдесетих година број припадника српског народа константно у паду (то је већ попис из 1981 показао), а да Србија и даље годишње губи по основу емиграције и природног прираштаја од 40.000 до 50.000 становника, јасно је да можемо очекивати доста поразне резултате. На претходном попису (2002) пад укупног броја становника није био толико катастрофалан јер су урачуната и лица избегла из бивших југословенских република. У овој деценији нема те категорије, па ће пад бити још већи. С друге стране, у осталим републикама, резултати овогодишњег пописа биће основа за одређивање статуса Срба. С тим што су им перспективе свуда осим у Републици Српској више него

тамне. Ни двадесет година после осамостаљења Словеније, Срби, као ни Хрвати или Бошњаци, нису признати ни као аутохтони народ нити као мањина.

Иако наводно имају своје представнике у власти, Срби у Хрватској овај попис дочекују такође у врло незавидном стању. Упркос свим изливима добросуседства између председника Тадића и Јосиповића, Срби у Хрватској су и даље изложени притисцима разних врста, од социјалних и економских до физичких, који су углавном усмерени ка промени идентитета или иселјавању. Њихов највећи проблем, станарско питање, држава Хрватска и даље не решава.

Статус Срба је незавидан и на подручју Македоније, некадашње Јужне Србије, која је данас независна држава чије је име и даље одређено статусом бивше државе. На прошлом попису, одржаном непосредно после грађанског рата, њих око 36.000 изјаснило се да су Срби. Они су у овој држави дуго били препуштени својој судбини и опстајали без елементарних права и средстава за очување идентитета. Чињеница да постоје читаве улице и насеља у Скопљу где се људима презиме завршава на ић није се много одразила на број Срба. Тек у последње време приметни су покушаји да се Срби овде организују и да добију свој медијски простор и могућност адекватног и слободног испољавања свог идентитета. Ми, нажалост, често заборављамо да су неки од најзначајнијих споменика средњовековне српске културе и државности смештени на овом простору, укључујући и велики Душанов мост у Скопљу који Македонци данас зову Камени.

Док на подручју БиХ Срби могу сами да се изборе за своја права, због бројности и добре организације, остаје можда најконтроверзније питање статуса Срба на попису који се у априлу организује у Црној Гори. Након изградње новоцрногорског националног идентитета, што је изгледа неповратан процес, одвија се диференцијација између оних који се одлучују да га прихвате, све са црногорским језиком и латиничним писмом од 32 слова, и оних који се одлучују да остану део српског националног корпуса. Таквих је на прошлом попису било 32 одсто и они су и даље дискриминисани и изложени страшним притисцима да се такође одрекну свог традиционалног идентитета. Ове намере уопште не скривају људи из власти понављајући да је циљ да се број Срба сведе на испод 20 процената.

Пошто је Србија озбиљна држава (власт каже: лидер у региону), која је Уставом преузела обавезу да брине о свим припадницима српског народа и ван својих граница, не сумњам да ће власти урадити све што је неопходно да током пописног процеса заштите наше људе од дискриминације и асимилационих притисака. Осим власти у тај посао укључиће се сигурно пре свега наше најважније духовне и културне институције као што су СПЦ, Матица српска и САНУ. Процентуални пад броја Срба у околним државама био би мрља за све њих.

PRESS CLIPPING

Петак 28.01.2011. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

ОПШТИНА ДОДЕЉУЈЕ ГРАЂЕВИНСКИ МАТЕРИЈАЛ ИЗБЕГЛИЦАМА

Данас – Браничево, Датум : 28.1.2011, Страна : 3

Јавни позив за избеглице

Велико Градиште - Општина Велико Градиште објавила је јавни позив за доделу помоћи у грађевинском материјалу, за избегле и интерно расељене породице које бораве у неадекватном приватном смештају. Ова помоћ, која се одобрава као једнократна и бесповратна, састоји се из грађевинског материјала, чија вредност износи до 375.000 динара по породици.

Право на доделу помоћи имају породице које већ поседују плац са започетом градњом и које нису укључене у неки други пројекат за трајно решавање стамбеног питања. Предност при додели имаће породице у којима је један или више чланова изнад 60 година старости, самохрани родитељи са децом до 18 или студентом до 26 година, породице са двоје или више малолетне деце, оне у којима су труднице или деца до пет година, породице без редовних месечних прихода или са приходима који не прелазе 50 одсто просечне зараде у Србији, као и породице са члановима који су болесни или са посебним потребама.

Захтеви и документација којом се доказују држављанство Србије и социјални статус, подnose се у општинској канцеларији број 8 или у Услужном центру, најкасније до 2. фебруара. Ова додела грађевинског материјала спроводи се у склопу пројекта збрињавања избеглих и расељених лица, која су у почетку била смештена у колективним центрима у Великом Градишту, Мајиловцу и Курјачу. Њихово стамбено питање решавано је изградњом станова, куповином сеоских домаћинстава и континуираном доделом пакета грађевинског материјала.

ПОБЕДНИК

Блиц, Датум : 28.1.2011, Страна : 2

ВЛАДЕ ДИВАЦ, фондација „Ана и Владе Дивац”

У априлу његова фондација и град Београд почињу градњу четири зграде за смештај избеглица

ЗРЕЊАНИН ДОБИЈА ЗАДРУГУ ЗА САКУПЉАЊЕ СЕКУНДАРНИХ СИРОВИНА

Данас, Датум : 28.1.2011, Страна : 18

Зрењанин - По проценама Техничког факултета, у Зрењанину се годишње произведе 54.637 тона комуналног отпада, од чега је 3,73 одсто пластична

амбалажа што значи да за годину дана на сметлишту заврши 1.864 тоне ПЕТ амбалаже, односно око 150 тона месечно. Сада се тај отпад не сортира, већ баца заједно са осталим смећем, а у плану је да врло брзо започне селекција и сакупљање секундарних сировина. Овакву одлуку донели су градски већници на последњој седници, на основу пројекта који је покренуло београдско Друштво за мир, развој и екологију под називом „Корак за чисту планету“. Намера је да се региструје задруга које би се бавила сакупљањем секундарних сировина и другим активностима везаним за рециклажу, а посао би добило десет избеглих лица.

Пројекат је током 2009. и 2010. године већ спровођен у општинама Кикинда и Озаци. Регистроване су две задруге и оне сада запошљавају 14 избеглица из Хрватске и Босне и Херцеговине.

За почетак би скупљање ПЕТ амбалаже у Зрењанину трајало годину дана, покретање задруге коштало би 79.500 евра, а трошкове би покрили донатори и локална самоуправа у сарадњи са Покрајинским фондом за избеглице. Сакупљање секундарних сировина обављало би се једном недељно, поделом пластичних кеса по домаћинствима. У граду и селима возилима би испред кућа, одређеног дана, био сакупљан отпад и одвожен на сабирно место, а потом камионима „Чистоће и зеленила“ пребациван на депонију где би се амбалажа, по боји, разврставала, пресовала и балирала. За годину дана трајања пројекта у Зрењанину би требало да буде сакупљено преко 100 тона ПЕТ амбалаже, процена је сачињена на бази резултата остварених у Кикинди и Озацима.

ГРАД ИЗБЕГЛИХ ЛИЦА

Преглед, Датум : 28.1.2011, Страна : 4

Владимир Ђукић, секретар за социјалну заштиту града, на скупу о инклузији избеглица

Предвиђа се укидање седам легалних са 691 лицем и чак 18 илегалних колективних центара, а у сарадњи са фондацијом „Дивац“ гради се 80 станова - најавио Ђукић

Србија је данас као и до сада центар избеглиштва, а Београд где живи преко 80.000 избеглих и интерно расељених је по том тешком броју први у Европи.

Међутим, најновије истраживање које је обухватило 350 лица у Србији и 115 у Београду на тему инклузије није дало повољне резултате, а већина оцењује да је ова угрожена група на маргинама друштвене, економске и политичке сцене, многи немају приступ имовини у завичају, не могу да путују, а поред становања, нерешених мировина, хендикепирани су и по питању запошљавања, истакао је јуче на скупу о инклузији избеглица у Београду председник Удружења избеглица у Србији Милорад Муратовић.

И поред драматичне ситуације, веома добра сарадња остварена је са градоначелником Београда Драганом Ђиласом и посебно Секретаријатом за социјалну заштиту, који чини напоре у решавању избегличких проблема. **Владимир Ђукић, секретар за социјалну заштиту Београда најавио је затварање седам колективних центара где је тренутно смештено 691 лице, те санирање још 18 незваничних колективних центара на подручју града. Овај секретаријат је 1. јануара основао и посебан сектор за бригу о интерно расељеним лицима и нехигијенским насељима, који ради, по његовим речима, пуном паром.**

Предвиђено је да се до 15. фебруара направи посебан попис становника колективних центара, након чега ће се одредити приоритети помоћи и смештаја. Један од најважнијих пројеката изградње станова јесте програм града и фонда „Ана и Владе Дивац“, донирано је земљиште са инфраструктуром за четири зграде са по 20, односно укупно 80 станова. За једну зграду новац је већ обезбедила америчка влада, за остале се прикупља, а како се ради о малом броју, избеглицама је омогућено да конкуришу за куповину 1.100 непрофитних станова, истакао је Ђукић указујући да је измењена регулатива и услови конкурса.

Поред стамбеног, највећи проблем радно способних и младих је незапосленост, због чега су честе миграције избеглих у иностранство, али за сад постоји јединствен закон који се примењује на све грађане равноправно, а посебни пројекти су у надлежности Министарства економије и регионалног развоја, истакла је Марија Вујошевић, саветница Министарства рада и социјалне заштите.

СВАЂА ОКО СТАНАРСКИХ ПРАВА

Преглед, Датум : 28.1.2011, Страна : 4

Раде Дубајић, саветник потпредседника Владе, најавио је организовање нове донторске конференције и скори састанак избеличких удружења са Јованом Кркобабићем. Дубајић је рекао да овај ресор подржава потписивање петиције избегличких удружења у којој траже да ЕУ не почиње преговоре о прикључењу Хрватске, док се не реше спорна станарска права.

Половина присутних напустила је скуп о инклузији, револтирана изјавом комесара за избеглице Владимира Цуцића у којој наводи да се не слаже са петицијом. Процењује се да у Србији има око 18.000 породица које нису решиле та права, а пријављивање траје до фебруара.

„РЕСАВСКА ШКОЛА” СРПСКОГ НОВИНАРСТВА „ПОПИС СРБА НА КОСОВУ САМО УЗ УН”, 15. 1.

Политика, Датум : 28.1.2011, Страна : А14

Удворичко писање новинара, аналитичара, публициста и сличних професија је одавно манир у Србији. Сада се добре паре зарађују опањкавањем комуниста.

Нарочито добро пролазе новинари који „ресаве” приче о актуелним политичким питањима. Једно од њих је косовско питање. Тако већ годинама новинари преписују један од другог ово: „После Другог светског рата комунистички режим у СФРЈ је донео закон којим се избеглим српским породицама са Косова забрањује повратак у своје домове”. Такав закон не постоји .То је била наредба тадашњег министра унутрашњих послова Владе Зечевића о забрани повратка.

Али не Србима староседеоцима већ насељеницима на Косово, који су тамо добили земљу после Другог светског рата на тај начин, што им је монархистички режим дао имања Албанаца староседелаца претходно отераних са њих. Забрана је била привремена док се не исправе неправде начињене Албанцима том колонизацијом.

Иначе, Срби протерани с Косова и Метохије 1941. године слободно су се враћали. Већ 1945. на Косово се вратило 4.000 породица. КПЈ и Влада ФНРЈ плански и упорно су спроводили повратак Срба и већина се вратила. Ово што данас раде партије и Влада Србије када је реч о повратку Срба на Косово је срамота. И ту бруку хоће да свале на леђа комуниста у чему им помажу свесрдно „новинари истраживачи”.

Стеван Мирковић, председник Центра „Тито”, Београд

PRESS CLIPPING

Субота 29.01.2011. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

ОТКУП СТАНОВА НЕ ВАЖИ ЗА ЦЕЛУ ТЕРИТОРИЈУ ХРВАТСКЕ

Политика, Датум : 29.1.2011, Страна : А8

Слободан Узелац, потпредседник Владе Хрватске, саопштио је да ће Влада те земље омогућити откуп станова свим носиоцима станарског права који због ратних збивања то нису могли да учине.

Председник Коалиције Удружења избеглица у Републици Србији Миодраг Линта рекао је за „Политику” да је из кабинета Слободана Узелца стигло објашњење да се ова одлука неће односити на читаво подручје Хрватске, већ само за подручје источне Славоније, Барање и западног Срема.

– На овај корак су се одлучили због притиска грађана хрватске националности који су се на ове просторе вратили после завршетка рата. Тако су ову прилику искористити и грађани српске националности – казао је Линта.

По његовим речима, поменути програм је дискриминаторски јер се од подносиоца захтева тражи да немају никакву имовину на простору бивше Југославије, а откуп им је понуђен по вишој цени од оне која је важила за остале грађане током деведесетих година

С наведеним замеркама сагласан је и Владимир Цуцић, комесар за избеглице. Остаје нејасно да ли се одлука односи и на Подунавље. Ипак, било какав помак је добар помак – казао је Владимир Цуцић.

ГРАД ТРАЖИ КИРИЈУ

Блиц – Србија, Датум : 29.1.2011, Страна : 12

Тужено 40 избегличких породица

Избеглице плаћају закупнину од 1,6 евра по квадрату за станове у Паси пољани траже смањење кирије, али ГСА нуди само отплату дуга на рате

Око 40 избегличких породица, смештених у згради у насељу Паси Пољана у Нишу, свакодневно страхују да ће бити избачене на улицу јер за кирију дугују 6,5 милиона динара. Градска стамбена агенција (ГСА) их је због тог дуга тужила, а они се правдају тиме да је кирија од 1,6 евра по квадратном метру стана прескупа за станове на овој локацији.

Породице траже од ГСА да повуче тужбе против њих и да сниже кирију. Истичу да би због трајне интеграције у Нишу те станове желели да откупе. У овој згради чију је изградњу платила Влада Републике Италије, живи 75 породица. Од тога је 80 одсто избегличких домаћинстава док су остале станове добиле социјално угрожене породице из Ниша. У овој згради станује и више од 80 деце од којих су нека рођена у избегличким камповима.

Јовица Медош, избеглица из Книна и председник Скупштине станара каже да су ове угрожене породице спремне на радикалније мере, уколико се њихов проблем не реши. - Ми смо потписали уговор са ГСА 2007. године, а наредне смо се уселили били смо пресретни, јер смо се после 15 година потуцања по разним становима, напослетку скућили. За стан од 48 квадрата, закупнина стаје 8.300 динара, а за тај новац се могу наћи станови у деловима града где има пијаце, мегамаркета и слично. Ми смо овде на голој пољани. Плаћамо струју, воду, градски превоз и друге комуналије за шта месечно издвајамо око 18.000 динара по породици, а многи од нас су корисници народне кухиње. Огромни трошкови су и нас довели до суда, јер не можемо да их измиримо. Желимо да се повуку тужбе како би потом сели за сто да се договоримо како да почнемо да плаћамо заостале кирије по разумној цени - каже Медош.

Зоран и Славица Лолић су изгледа у најтежој ситуацији у овој згради, јер чувају сина оболелог од дистрофије мишића.

- Сав новац дајемо на лекове и комуналије да нам не искључе воду и струју.

Кирија је стварно скупа - каже овај брачни пар. Миомир Пешић, директор Градске стамбене агенције каже да је делегација избегличких породица позвана на разговор у Градску стамбену агенцију.

- Уговор који су потписале избегле породице не подразумева откуп станова, а о свему можемо да причамо, али када сума коју дугују за кирије буде измирена. Нудимо им да заостале кирије плате у броју рата који њима одговара, а да наставе да плаћају текуће кирије. Разумемо њихов положај, али кирије морају да се плаћају и тек тада тужбе могу бити повучене. Да ГСА није тужио те породице, прекршили би закон.

Пет породица је већ потписало уговоре за плаћање кирија у ратама - каже Пешић.

ЈАВНИ РАДОВИ – ПРИЛИКА ЗА НЕЗАПОСЛЕНЕ

Политика, Датум : 29.1.2011, Страна : А16

Највише пет хиљада грађана Србије добиће у току ове године посао преко јавних радова, једне од седам мера активне политике коју организује Национална служба за запошљавања (НСЗ). Програм који се финансира из буџета од 2006. године намењен је теже упошљивим грађанима – особама са инвалидитетом, неквалификованим радницима, старијим од 50 година, расељенима, корисницима новчане накнаде... Посла ће бити у три области: социјалним, хуманитарним и културним делатностима, заштити животне средине и одржавању инфраструктуре. Ко добије шансу да се запосли преко јавних радова могао би да негује старе, брине о деци ометеној у развоју, ради у „Сигурној кући”, израђује рукотворине, гради базе података о туристичким потенцијалима неке општине, ради у библиотеци, на археолошким ископинама, асистира у настави... Биће посла, поручују надлежни из НСЗ-а, и на одржавању инфраструктуре и екологије, као што су уређење путева, канала, ширење водоводне мреже у приградским месним заједницама, чишћење дивљих депонија или корита река, одржавање опреме у парковима...

– Грађани који теже проналазе посао имаће шансу да се привремено запосле јер максимална дужина трајања јавног рада је шест месеци. **За ову меру активне политике запошљавања издвојено је 700.000.000 динара. Конкурс је почео 19. јануара, а рок за подношење пријава истиче 30 дана од датума објављивања.**

Право учешћа имају јединице локалне самоуправе, јавна предузећа и установе, привредна друштва, предузетници, задруге и удружења грађана. Послодавци, то јест извођачи јавног рада, запошљаваће особе са бироа чију селекцију обавља наша

служба. Приоритет имају оне особе које теже долазе до запослења – објаснио је Миле Новачић, заменик директора београдске филијале НСЗ-а.

Грађани са првим и другим степеном стручне спреме моћи ће месечно да зараде 17.600 динара, они са трећим и четвртим степеном – 18.000, са петим и шестим – 20.000, док ће плата високообразованих који ће бити ангажовани на јавним радовима износити 22.000.

Део средстава, до 1.500 динара, биће намењен за накнаду трошкова превоза за незапослене који ће бити укључени у јавне радове. Послодавци ће моћи да организују обуке у току трајања јавних радова па ће остварити и надокнаду за њихово организовање од 50.000 динара.

„ЈЕДНОМ БРАЋА“ У БИОСКОПИМА ОД 2. ФЕБРУАРА

Правда, Датум : 29.1.2011, Страна : 39

БЕОГРАД – Премијера филма „Једном браћа“ у београдским биоскопима 2. фебруара, саопштио хуманитарни фонд „Ана и Владе Дивац“. Филм „Једном браћа“, који говори о златној генерацији југословенске кошарке и ратом прекинутом пријатељству Влада Дивца и Дражена Петровића, почетком фебруара почеће да се приказује и у Србији. Хуманитарни фонд „Ана и Владе Дивац“ саопштио је данас да је премијера заказана за 2. фебруар у биоскопу Колосеј, а претпремијера дан раније на истом месту у Тржном центру Ушће.

Приход од продатих улазница биће намењен фонду „Ана и Владе Дивац“, који се бави трајним решењем за смештај избеглих и расељених лица из колективних центара. Филм „Једном браћа“, који ће се приказивати и у биоскопу Стар синемас, снимљен је у продукцији телевизијске мреже И-Ес-Пи-Ен (ЕСПН) и НБА лиге.

РЕШЕЊЕ ЗА НЕЗАПОСЛЕНОСТ И ДРУГА ШАНСА ЗА СРЕЋУ

Данас – Викенд, Датум : 29.1.2011, Страна : 8

Војводина најавила оснивање центра за „доживотно образовање“

Весела Лалош

ЕДУКАЦИЈА

На вајкање једне београдске професорице да је уморна од свог посла и да га више не ради са ентузијазмом какав је имала на почетку каријере, њена пријатељица Енглескиња јој је одговорила питањем: А зашто не промениш посао?

Професорица је, каже, била затечена таквом идејом, и уз тешку муку објаснила пријатељици да су код нас посао и професија попут крста који се носи до судњег дана, и који се никако не сме испустити.

И Енглези и сви остали народи развијених земаља већ одавно кроје и боје своје животе углавном по слободном избору, за шта баш и није неопходно бити богат. Промена професије, интересовања и хобија је могућа између осталог и зато што постоји уређен систем перманентног образовања, отворен за све, то јест, што се школовање и учење не завршава са добијањем дипломе. Систем образовања одраслих по принципу доживотног учења је потреба и изум модерног доба, а иза тог пројекта здушно су стале све релевантне светске организације, од Уједињених нација до Европске уније.

Развијене земље су га одавно озваничиле, тако да у тим неформалним образовним институцијама можете срести људе који уз посао похађају специјализацију која им омогућава да се ефикасније укључе у нови технолошки процес, домаћице које желе да се поред кувања баве литературом, пензионере који су се коначно посветили давнашњој жељи да уче стране језике, или пак изучавању филозофије старог Истока, професоре који би желели постати духовни учитељи, ма шта то значило.

У свим прокламацијама о образовној политици модерних друштава стоји да је знање највреднији ресурс - оно утиче на стопу запослености, економски раст, повећање продуктивности, али и доприноси унапређењу међуљудских и међуетничких односа, повећању грађанских слобода, еколошке свести, унапређењу здравља, еманципацији жена, смањењу разних врста дискриминације... А услед брзих демографских, социјалних, политичких, економских и научно-технолошких промена знање се мора стално иновирати. Уколико једно друштво није спремно да буде у непрестаном процесу учења, време ће га претећи.

Образовање одраслих је због свега тога постало стална тема многих међународних организација - од УНЕСЦО, Европског савета, Светске банке, ОЕЦД, до УНИЦЕФ, ФАО, Међународне организације рада, Светске здравствене организације и, наравно, Европске уније. У декларацији Поглед у будућност усвојеној на петој конференцији УНЕСЦО, наводи се да „човечанство у образовању види нужни допринос тежњи да се досегне идеал мира, слобода и социјалне правде“.

Србија, међутим, има три милиона грађана са завршеном основном школом или са свега неколико разреда, и - разорене институције образовања одраслих, некадашње социјалистичке радничке универзитете. У њој се за образовање издваја 3.5 одсто дохотка, насупрот шест одсто у развијеним земљама. Србија уз све то још није усвојила ни закон који би регулисао образовање одраслих и перманентно образовање, иако га најављује од 2006. године. А један од захтева које ЕУ поставља пред своје чланице је и стандард перманентног образовања, и то према јединственом програму.

У таквој ситуацији влада Војводине је одлучила да не чека доношење закона о том неформалном виду образовања одраслих, те је кренула са припремама за отварање едукативног центра те врсте, што би се требало догодити средином ове године. Центар ће се налазити у Новом Саду, а имаће и неколико „експозитура“ у градовима на територији покрајине. Програм по којем ће се радити биће усклађен са захтевима и стандардима ЕУ, а полазна основа у креирању тог програма је искуство Мађарске, која већ има такве центре. Конкретну помоћ покрајинским секретаријатима за образовање и рад и запошљавање у томе пружа образовни центар за одрасле из Кечкемета.

Золтан Јегеш, покрајински секретар за образовање, наводи да стварањем свог едукативног центра Војводина жели бити спремна за време када се усвоји закон о образовању одраслих, али и за европско тржиште, јер ће сертификати овог центра важити на целом простору ЕУ.

- Уколико очекујемо привредну сарадњу са Европом, природно је да имамо и образовни систем који ће бити компатибилан са европским. Ми на овај начин шаљемо и поруку потенцијалним инвеститорима у Србији да имамо радну снагу која задовољава њихове потребе и стандарде... У томе је значајна сарадња са Кечкеметом јер нам је омогућено да користимо њихова искуства, и њихове образовне програме, чиме скраћујемо процес постављања основа за овај пројекат. Због чега бисмо истраживали нешто што већ постоји и што је већ познато - каже Јегеш.

Он наводи да између формалног образовања, кроз постојећи образовни систем, и неформалног образовања након завршеног школовања, постоји разлика пре свега у томе што формални решава стратешка питања у друштву и брине о кадровима за десетак година унапред, док је образовање у одраслом добу у спрези са системом за

запошљавање - оно мора брзо да реагује, и оспособљава нову радну снагу која је тренутно потребна.

- Стога наш центар полази од постојећих ресурса у оквиру формалног образовања, и представља његову успешну допуну, како би се што ефикасније реаговало на потребе тржишта. Постоје струке код којих је за преквалификацију потребно само додати нека нова знања, док се код неких професија вештине потребне за рад могу савладати у току само једне године, па је вишегодишње школовање непотребно. Та флексибилност неформалног образовања је његова велика предност - каже Јегеш.

Тренутно у Војводини има око 200.000 незапослених, од којих је око 40 одсто са завршеним првим и другим степеном стручне спреме. Већина их је изгубила посао јер њихова квалификација просто више није тражена. Како се не могу вратити у школске клупе, преостало им је да раде физичке послове, уколико и то нађу, или пак да живе од социјалне помоћи.

Мирослав Васин, покрајински секретар за рад и запошљавање, подсећа да би неки од тих незапослених своје егзистенцијалне проблеме могли решити управо кроз одговарајућу преквалификацију. Али, осим те категорије становништва, као што су незапослени са ниским или неодговарајућим степеном стручне спреме, на исти начин су угрожене и особе изнад 50 година старости које су постале жртве транзиције, затим жене, Роми, избегла и расељена лица, а ништа мање ни млади који имају „суфицитарне дипломе“.

- Наш циљ је да кроз сарадњу са едукативним центром из Кечкемета и наши људи који буду завршили неку од обука у новосадском центру по њиховом програму добију могућност да стекну сертификат кечкеметског центра, који би онда важио на простору целе Европске уније, и тиме добили могућност да и тамо потраже посао - каже Васин.

Отварањем едукативног центра у Новом Саду реализовао би се и већ раније

започет пројекат успостављања заједничког тржишта са Мађарском, наводи Васин.

- На тај начин бисмо ми из Војводине имали могућност да запослимо значајан број незапослених који имају одговарајућа занимања на пословима који су у Мађарској дефицитарни, а такође да у Војводини и Србији ангажујемо кадрове из Мађарске који нама недостају, а тамо их има на располагању - каже Васин.

Рад на припреми едукативног центра подразумева како дефинисање програма заснованог на потребама тржишта, тако и припрему адекватног наставничког кадра. У нашим условима тај програм најпре треба да буде помоћ при ефикаснијем запошљавању и одговор на тренутне потребе привреде. Но, могућност образовања у каснијим годинама може и код нас за неке представљати другу или трећу шансу за проналажење задовољавајућег занимања, као и шансу за лични развој, и нови поглед на свет.

Антрфиле : „Рука руци“ у Суботици

Својеврсна промоција програма едукације одраслих било је отварање кабинета за наставу у Суботици, која ће се изводити у оквиру ИПА прекограничног пројекта Рука у руци, а који реализују Удружење грађана Пробитас из Суботице, као и НВО из Кањиже и едукативни центри из Кечкемета и Баје. Пројекат траје 16 месеци, а посвећен је како образовању тако и преквалификацији одраслих. Кристина Пастор, председница удружења Пробитас, каже да су њихови курсеви посвећени пољопривредницима, који ће моћи да стекну знања из области еко-фарминга, односно о вођењу газдинства по еколошким принципима, и по стандардима ЕУ.

Програм такође обухвата обуку из основа информатике, као и основна знања о вођењу фирми.

- Наше циљне групе овог пута су незапослени, жене, Роми, особе са инвалидитетом, али и запослени којима треба преквалификација. Пројекат финансира Европска унија, а сарадња са Кечкеметом омогућиће да полазници добију сертификат који ће бити признат и у ЕУ - каже Кристина Пастор. Суботица се овим пројектом такође квалификовала и као једна од испостава будућег едукативног центра у Новом Саду.

PRESS CLIPPING

Понедељак 31.01.2011. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

ИЗБЕГЛИЦЕ

Вечерње Новости, Датум : 31.1.2011, Страна : 19

СМЕДЕРЕВО - У последње две године број избеглих и расељених у колективном центру у Радинцу крај Смедерева смањен је за половину. Овде живи још око 350 избеглих и расељених, а двадесетак породица ће овог лета добити кров над главом захваљујући програмима УНХЦР и Комесаријата за избеглице.

СТАНОВИ ЗА ИЗБЕГЛИЦЕ

Курир, Датум : 30.1.2011, Страна : 15

Европска унија финансира пројекат „Подршка избеглицама и интернорасељеним лицима“

ШАБАЦ - Добијају кров над главом!

Захваљујући ангажовању града, Центра за социјални рад, Комесаријата за избеглице и Међународне организације за миграције, у Шапцу ће бити изграђен стамбени објекат укупне корисне површине од 472 квадратна метра и 93 помоћне просторије, намењен избеглим, расељеним и социјално угроженим људима.

Објекат ће бити изграђен у оквиру Регулационог плана „Камичак 2“ и „Камнењак 1“, имаће 12 стамбених јединица просечне величине од 38 квадратних метара и један заједнички боравак. Највећи део, 80 одсто простора, биће намењен избеглим и расељеним лицима, а 20 одсто социјално угроженим породицама.

Објекат је пре свега намењен људима који живе у колективном центру „Варна“. Према подацима, у Шапцу има **1.700 избеглица и 376 интерно расељених лица.** Планирано је да објекат почне да се гради у другој половини фебруара, а да буде завршен средином ове године. Станаре у објекту бираће комисија коју ће чинити представници града, Комесаријата за избеглице, Међународне организације за миграције, Центра за социјални рад и УНХЦР.

ПИРОТУ ОСТАЛО ЈОШ 20 ИЗБЕГЛИХ И 260 РАСЕЉЕНИХ

Блиц – Србија, Датум : 31.1.2011, Страна : 8

ПИРОТ - Четири породице расељених особа добило је куће у селима Бериловац, Суково, Пољска Ржана и Велико Село крај Пирота, захваљујући сарадњи Комесаријата за избеглице и Скупштине општине Пирот. Вредност пројекта је 2,8 милиона динара. Највећи део средстава је обезбедио Комесаријат, док је СО Пирот учествовала са 200.000 динара.

Последњих десетак година уз помоћ Комесаријата и донатора општина Пирот је решавала стамбене проблеме многих избеглих и расељених лица који живе на подручју општине. Колективни центар "Четврти километар" крај Пирота у коме је прошло 1.200 таквих лица је затворен пре шест година.

У старачким домовима у Блацу и Димитровграду смештено је 13 лица, бивших станара Центра. Статус избеглица има још 20 лица и 260 расељених са Космета. **Повереник за избеглице општине Пирот Зоран Гоговић каже да је пилот-пројектом Комесаријата за избеглице, УНХЦР-а, Швајцарске агенције за развој (СДЦ) и општине Пирот 2004. године изграђено 10 станова за избеглице и збринуто око 50 људи у насељу Радин До и селу Пољска Ржана.**

- У Пољској Ржани која је од Пирота удаљена два километра су изграђене три куће са по два стана за шест породица, а у Радин Доу две куће са по два стана.

Поред изградње тих кућа, СДЦ је финансирала и набавку грађевинског материјала за изградњу кућа избеглим и прогнаним лицима која су имала своје плацеве и тако је пет породица решило стамбени проблем. Италијанска организација за солидарност је у сарадњи са Комесаријатом за избеглице купила 11 сеоских кућа са окућницом за избегле и прогнане. Америчка хуманитарна организација (ИРЦ) је набавком грађевинског материјала помагала адаптацију кућа локалном становништву које је имало обавезу да 20 породица две године бесплатно живи у тим кућама.

Наша општина је усвојила Акциони план збрињавања избеглих до 2013. године. Тим планом је уз помоћ донатора предвиђен и даље откуп сеоских домаћинстава, решавање стамбених проблема расељених који живе у граду и набавку опреме за почетак бизниса - каже Гоговић. **У Пољској Ржани свој кров над главом добила је четворочлана породица Ратковић из Личког Осика у Хрватској.**

- После "Олује" скоро 10 година живели смо у Колективном центру. Ова помоћ нам пуно значи, остајемо овде и не мислимо да се враћамо у Хрватску - каже Петар Ратковић.

У истом приградском селу живи и Живка Видачић из Зенице са још два члана породице- сином и ћерком који студирају.

- Ми смо се овде интегрисали. Што је најважније имамо свој кров над главом, али и нови завичај, нове комшије и пријатеље - каже Живка.

ХРВАТИ ОПЕТ МУЧЕ СРПСКЕ ИЗБЕГЛИЦЕ

Пресс, Датум : 30.1.2011, Страна : 2

Они који имају станарско право под повољнијим условима моћи ће да откупе станове само у Источној Славонији, Барањи и Западном Срему

БЕОГРАД - Одлука Владе Хрватске да се избеглицама омогући откуп станова по повољним условима на основу стамбених права односи се само на простор Источне Славоније, Барање и Западног Срема и донета је под притиском Хрвата повратника, а не да би се олакшало српским избеглицама, каже за Пресс Миодраг Линта, председник Коалиције избегличких удружења из Хрватске.

Он каже да је изјава потпредседника Владе Хрватске Слободана Узелца погрешно протумачена због чега су многи помислили да ће сви Срби без условљавања моћи да искористе некадашње стамбено право. Поменути простор је до 1998. било под мисијом УНТАЕС-а, после чега су се Хрвати враћали на ово подручје.

- Телефони су нам се усијали, избеглице су нас звале мислећи да ће сви имати то право. То је, у ствари, учињено због притиска Хрвата повратника у то подручје који су тражили повољније услове за откуп станова, а онда такав пропис мора да важи и за Србе који ту живе. За већину и даље важи програм о стамбеном збрињавању који се показао као дискриминаторски, јер да би повратник повратио своје станарско право не сме да има имовину на простору бивше Југославије, нити да је било шта наследио од 1991. Хрватска је начинила велики пропуст што није поступила као Босна и Херцеговина и поништила незаконите одлуке о одузимању станарског права - каже Линта.

Влада Хрватске је за те станове утврдила цену од 798 евра по квадрату, што се умањује за амортизацију, односно године старости и положај стана у згради, а цена се увећава до 30 одсто, зависно од величине града у којем бивши носилац станарског права жели да живи и откупи стан. За избеглице је предвиђен попуст од 1,5 одсто за сваку годину у избеглиштву. Линта каже да је толики износ неправедан, јер су Хрвати од 1993. откупљивали станове из којих су протерани Срби и за по неколико пута нижу цену. Коалиција избегличких удружења из Хрватске последњих месец и по дана прикупља потписе за петицију ЕУ која од Брисела тражи да се Хрватској одложи пријем у ЕУ док се не реше права прогнаних Срба.

- Ми и даље инсистирамо на повраћају сваког одузетог стана или, ако то није могуће, да се изврши правична накнада. Идеја наше петиције није само да се реши питање станарских права, него да се сва отворена питања ставе на сто. Преко 50.000 Срба је 1991. године имало пензије у Хрватској које су активирали у годинама после рата, али им ништа није надокнађено за тај период. Хрватска у просеку дугује 81 исплату по пензионеру. Мора да се реши питање одузетог пословног простора, ван простора некадашње српске крајине преко 10.000 српских кућа је спаљено а које не улазе програм повратка. Постоји и питање тајних спискова. Око 450 људи је у Хрватској осуђено, а сматрамо да те пресуде нису доношене на валидним чињеницама. До краја следеће недеље ћемо имати прикупљене потписе из Србије, Босне и иностранства. Петицију ћемо копирати у 15 примерака и послати руководством Србије и Хрватске, ЕУ и амбасадама Америке, Француске, Кине и Русије. Желимо да пре потписивања приступног акта Хрватске за пријем у ЕУ неко у Бриселу постави питање шта Хрватска ради са питањем људских права протераних Срба. Ово је петиција за Хрватску, за нову и другачију Хрватску у којој Срби коначно више неће бити грађани другог реда - каже Линта.

Антрфиле : Поднето 4.500 захтева за откуп стана

Саво Штрбац, директор Истраживачко-документационог центра „Веритас“, рекао је да су услови за добијање стана у програму стамбеног збрињавања ригорозни.

- До сада је поднесено укупно 4.500 захтева за откуп стана. Од тога је одбијено око 1.600 захтева, а око 1.500 је позитивно решено, с тим да је 1.035 станова додељено. Срби су имали између 42 и 50 хиљада станова - нагласио је Штрбац.

ОКРУГЛИ СТО О СОЦИЈАЛНОЈ МАПИ

Преглед, Датум : 31.1.2011, Страна : 5

Социјална мапа и стандард становништва Србије у економски тешкој 2011. години тема је округлог стола, у организацији Новинске агенције Танјуг, на којем ће данас учествовати експерти за социјална питања, економисти и државни званичници.

Стручњаци наводе да су најугроженији житељи Србије људи без запослења, особе са инвалидитетом, деца, Роми, интерно расељена лица и избеглице, вишечлана и старачка домаћинства.

СПИСКОВИ ЗЕБЊЕ СВЕ ДУЖИ

Вечерње Новости, Датум : 31.1.2011, Страна : 9

ЛИСТА ОСОБА ПРОЦЕСУИРАНИХ ПРЕД ХРВАТСКИМ СУДОВИМА ЗА РАТНИ ЗЛОЧИН УНЕЛА НЕСПОКОЈ МЕЂУ СРБЕ

Загреб послао листу са 80 нових имена, а са старог пописа скинуто 65 особа

НА новом списку особа процесуираних за ратне злочине, који је Хрватска доставила Србији, налази се 80 нових имена којих није било на претходној листи. Истовремено, са списка су скинута имена 65 осуђене, оптужене или особе под истрагом.

Поређењем спискова које је Хрватска уступила Србији, до ових података дошао је Документационо-информациони центар „Веритас“. Ова организација, осим повећања од 15 особа, утврдила је да се стара листа из марта 2010. године у односу на нову разликује за 145 имена.

Председник ове организације Саво Штрбац истиче да списак који је достављен Србији, на коме је 1.549 имена, није ни коначан нити потпун.

- Разлика у броју старих и нових имена указује да особама чија су имена скинута са списка, али ни онима који су додати, нису познате промене на списку - објашњава Штрбац. - Људи који су проверавали да ли су процесуирани у

Хрватској требало би да то поново ураде и у новом списку. „Веритас“ је утврдио да су нека имена која су била на списковима из 2004. године изостављена са спискова из 2009. и 2010. године, да би се поново појавила на овом најновијем. Штрбац указује да су такве појаве веома лоше, јер стварају правну несигурност код људи.

Од 1.549 особа са новог списка, како сазнајемо, 397 се налази под истрагом (од чега је истрага у прекиду за 111), 603 је оптужено, а осуђено је - 569.

- Промене у списковима чине да људи живе у страху, сумњају и стално проверавају да ли им се нешто ставља на терет. Хрватска злоупотребљава институт незастаривости кривичног дела ратног злочина и манипулише именима. Због свега тога, са формирањем мешовите комисије Србије и Хрватске за размену спискова процесуираних, требало је формирати и канцеларије у обе државе.

Сви који су осуђени, оптужени или се против њих води истрага за ратни злочин, објашњавају у „Веритасу“, у овој организацији би могли да се упознају са предметима и да добију сву пратећу документацију. Тиме би се избегло „случајно“ откривање пресуда, истражних поступака или потерница. Пракса је показала да голо објављивање спискова није довољно да би процесуирани поуздано знали какав статус имају.

Питање (не)прецизних спискова особа које хрватско правосуђе доводи у везу са почињеним злочинима током ратних догађаја у директној је вези са проблемима повратка избеглих Срба, као и с враћањем имовине која им припада. На подужем списку болних тачака односа Срба и државе Хрватске налази се и обнова уништених кућа и објеката, неисплаћене пензије, регулисање питања радног стажа, приступ медијима, употреба писма и језика...

Из удружења која окупљају наше сународнике из ове земље редовно се чује да у Загребу не постоји чврста воља да се ова питања реше, што успорава и онемогућава масовнији повратак прогнаних.

Тако мисли и Милојко Будимир, из Удружења Срба из Хрватске, који наглашава да изјаве званичника „лијепе њихове“ на ову тему чине само једну, јавну страну њихових активности на повратку Срба и решавању питања њихове имовине.

- Хрватска све акте потписује, али слабо шта спроводи - напомиње Будимир. - Срби оправдано верују да се и спискови процесуираних особа власти ове земље користе у служби спречавања повратка прогнаних. Највећи проблем представљају станарска права Срба, који су пре рата располагали са готово 30.000 станова.

Наш саговорник истиче како је Хрватска донела закон којим су Србима одузета станарска права у корист Хрвата који су избегли из БиХ, и који су их запосели. То се догодило, по његовим речима, упркос чињеници да је Хрватска потписала Бечки споразум о сукцесији 2001. године, којим су формално регулисана питања приватне имовине и стечених права.

Додатни проблем у распетљавању односа између Србије и Хрватске чине и неопрецизни подаци о имовини Срба избеглих током рата. Према незваничним проценама, реч је о износу од готово - 30 милијарди евра.

До ове бројке дошло се на основу података добијених пописом који је спровео Комитет за расељена лица избегличких удружења 1995. године, као и података тадашњег Савезног министарства правде. Ови подаци, међутим, годинама нису ажурирани, а Београд никада није направио званичну процену вредности имовине.

Антрфиле : И НА САЈТУ “ВЕРИТАСА“

КОМПЛЕТАН списак особа процесуираних за ратне злочине у Хрватској, поред Министарства правде, може се наћи и на сајту организације „Веритас“. Заинтересовани могу брзо и лако да провере да ли се њихово име налази на листи осуђених, оптужених или особа под истрагом од стране хрватског правосуђа.

БОЈАЗАН ЗБОГ ПОПИСА

СРБИ у Хрватској са зебњом ишчекују предстојећи попис становништва, који би требало да буде у априлу. Како објашњава Милојко Будимир, хрватске власти неће дозволити попис особама које имају пребивалиште у овој земљи, али су одсутне дуже од једне године. Такође, неће се изјашњавати ни особе са боравиштем у Хрватској краћем од једне године и које не намеравају да тамо остану дуже од дванаест месеци.

- Ако се ово оствари, Срба ће бити пописано мање него 2001. године, када нас је изборано нешто више од 200.000 - каже Будимир.

ДОДАТНОМ ОБУКОМ ДО ЗАПОСЛЕЊА
Вечерње Новости, Датум : 31.1.2011, Страна : 10

НАЦИОНАЛНА СЛУЖБА ЗА ЗАПОШЉАВАЊЕ ОРАГАНИЗУЈЕ ”НАСТАВУ” ЗА МЛАДЕ БЕЗ КВАЛИФИКАЦИЈА И ТЕШКО УПОШЉЛИВЕ ГРУПЕ

Часови за младе до 30 година са другим степеном стручне спреме. Социјално угоржени имају приоритет

“РЕДОВИ” на бироима за запошљавање све су дужи, а из њих најтеже излазе они чији си картони са квалификацијама најтањи. **Управо зато је Национална служба за запошљавање покренула пројекат додатне обуке младих до 30 година који имају највише други степен стручне спреме.**

Предност ће имати они из најугроженијих социјалних категорија, а заинтересовани се могу пријавити у пет филијала НЗС, које покривају 50 општина, до новембра ове године. Пројекат “Запошљавање младих и миграције” спроводи се у Београду, Новом Саду, Врању, Нишу и Јагодини.

У Националној служби за запошљавање истичу да су ови градови изабарани због високе стопе незапослености младих у овим подручјима.

- **На конкурс**у ће приоритет имати особе са инвалидитетом, Роми, избегла и интерно расељена лица, као и корисници услуга центара за социјални рад - кажу у НЗС. - Међутим, то не значи да остали незапослени, старости до 30 година и са другим степеном стручне спреме, неће моћи да се пријаве. Неопходно је само да су на евиденцији наше службе најмање три месеца.

Сви који се буду укључили у овај пројекат прво ће проћи кроз двонедељне разговоре са саветником за запошљавање. Уколико ни у току тог периода лице не пронађе запослење, оно се укључује у програме и то по принципу “упаривања”.

- На основу претходног знања, вештина, интересовања и индивидуалних карактеристика, лице се упућује или на програме обуке и субвенционисаног запошљавања, где се “упарује” са карактеристикама и жељама послодавца или на програм samozapošljavanja, уколико има сопствени бизнис-план - објашњавају у НЗС.

- Обука има за циљ да млади стекну додатна знања, вештине и способности у оквиру одређеног занимања. Она не обезбеђује лицу додатну квалификацију, већ практична знања и искуства која може користити на тржишту рада. Спроводиће се у институцијама које су за то регистроване или у предузећима. У првом случају установа мора обезбедити праксу у фирми као и запослење код локалних послодаваца за бар 50 одсто полазника. Уколико се припрема за запошљавање спроводи код потенцијалног послодавца, они ће сами организовати практични тренинг на конкретним пословима.

Закључно са крајем децембра претходне године у пројекат “Запошљавање и миграције младих” укључено је 935 лица без квалификација, од чега је 85 одсто укључено у меру припрема за запошљавање која подразумева стицање практичних знања и вештина лица код послодавца.

Антрфиле : ФИНАНСИРАЊЕ

ПРОЈЕКАТ “Запошљавање младих и миграције” финансирају шпански Фонд за достизање миленијумских циљева развоја за младе, запошљавање и миграције који је издвојио 6.143.138 долара, док је Влада Србије помогла са још скоро два милиона долара. За “Промоцију запошљавања младих” владе Италије и Србије издвојиле су по 450.000 долара, док је Фонд за отворено друштво дотирао још 570.000.

ДРУГИ ПРОЈЕКАТ

НАЦИОНАЛНА служба за запошљавање је под називом “Промоција запошљавања младих” спровела још један пројекат намењен незапосленим младима с ниским степеном образовања. Он је већ у завршној фази реализације и организован је у филијалама НЗС у Бору, Краљеву, Новом Пазару, Суботици и Пожаревцу. Кроз

програм обуку је прошло, или још увек пролази, укупно 332 људи, а њих 109 успело је да се запосли.